Ludas Matyi
41. ÉVFOLYAM, 15. SZÁM
Ára: 3,80 Ft
1985. ÁPRILIS 10.

Sajdik Ferenc rajza

– Ez még nem a lakás, csak a takarékpersely!

ROMLÓ MINŐSÉG

– Tessék vigyázni, valami szóródik a kosárból!

Zoll

A nyáron külföldi utazásra készülök, s már tanulmányozom a szakirodalmat. Jelenleg a vámszabályoknál tartok, ami igen fontos, mert ahogy egy ismeretlen Lövölde téri gondolkodó mondotta a XX. században: „Aki a vámszabályokat ismeri, az már az út felén túljutott."

Megtudtam: nem vihetek ki ajándékba papírzsebkendőt és vécépapírt. Nagy kópék ezek a vámosok! Kiszagolták, hogy Malvin nénit (München) éppen két gurtni egészségügyi papírral akartam meglepni, ellenszolgáltatásként eddigi önzetlen ajándékaiért. De nem fogok bűnbe esni két tekercs és a Malvin néni miatt! A nejem persze a sorok között is tud olvasni, így kiderítette, hogy ajándékba nem vihetek, saját szükségletemre viszont annyit, amennyit csak akarok.

Lelki szemeim előtt már látom magamat, amint ott toporgok a hegyeshalmi vámparancsnok szobájában, hónom alatt két gurtni vécépapírral, és próbálom indokolni, hogy ez a mennyiség nem haladja meg szükségleteimet, különös tekintettel a nyári ételmérgezésekre.

Megtudtam: nem vihetek magammal 1957 előtt megjelent könyveket. Puff neki, erre nem számítottam. Gyorsan átnéztem a kivinni szánt könyveket, és megbuktam, mert két tilalom alá eső kötet is akadt közöttük: Ady Endre összes versei (1956), valamint a Francia grammatika (1954). Feleségem, aki a sorok között is tud olvasni, megnyugtatott, hogy a kiviteli tilalom alól az Országos Széchenyi Könyvtár indokolt esetben felmentést adhat. Kegyelmi kérvényem folyamatban van.

Megtudtam: kivihetek magammal 400 forintot is, de csak 100 forintosnál nem nagyobb címletekben. Elgondolkodtam, hogy hogyan tudnék kivinni 400 forintot 100 forintosnál nagyobb címletekben? Hamar rájöttem: két darab 200 forintos formájában, ami viszont kifejezetten tilos.

A feleségem, aki a sorok között is tud olvasni, felvilágosított: az úgy van, hogy ha ketten utazunk, akkor már 800 forintot vihetünk magunkkal, de ez az összeg sem állhat például egy 500 forintos és egy 300 forintos bankóból.

Megtudtam: bár ez nem tartozik szorosan a tervezett utazáshoz, hogy otthonomban csak akkor tarthatok két liternél több pálinkát, ha eredetét vásárlási bizonylattal tudom igazolni. Gyors leltárt csináltam, és bevallom, lebuktam. Mivel a születésnapomra főleg pálinkával leptek meg a kollégák, 2,7 liter pálinkát számoltam össze, de a vásárlási bizonylatok dolgában már nem álltam ilyen jól. Nincs mese, este besötétítettem, és az engedélyezetten felüli mennyiségét megittam. Kicsit másnaposan, de bűntelenül ébredtem. Délután a sógorom újabb üveg pálinkával lepett meg – természetesen vásárlási bizonylat nélkül –, így már ismét illegális mennyiségű pálinkát birtokoltam. Feleségem – összes előnyös tulajdonságát lásd fenn – viszont jó tippet adott. Az egész pálinkamennyiséget – jóval két liter felett – elküldtem a főnökömnek ajándékba, akinek mostanában lesz a születésnapja és utálja a pálinkát.

T. Vámhatóság! A főnököm lakáscíme a Kiadóban. Szíveskedjenek erősen csöngetni!

Trunkó Barnabás

Nevelési neveletlenségeim

A tévében, a Hatvanhatban vita parázslott a képesítés nélküli nevelők körül. Hogy kellenek-e, hasznosak-e, használhatóak-e? A képernyő előtt ülve, a vita hatvanhetedik résztvevőjeként, szót kértem és adtam magamnak, s újfent eldohogtam rögeszmémet: nem a képesítés nélküli, hanem a képesség nélküli pedagógusokkal van a baj. (Ne tessenek látatlanban megkövezni, kedves pedagógus kollégák, hiszen papírokkal igazolhatóan magam is képesített tanár vagyok. Hogy képességes is lennék-e, azt – hálistennek – még nem kellett az élet által igazoltatnom.) Az egyetemek, főiskolák csak képesítést nyújthatnak, de az adottságot, a rátermettséget hazulról kell hozni hozzá.

Egyszer megkérdezték a nyilvánosság előtt: milyen pedagógiai elveket vallok? Az attól függ – mondtam –, mit akarok elérni, azt, hogy rendes ember váljék a gyerekből, vagy azt, hogy boldoguljon.

Ezen eretnek elveket szeretném szaporítani. Szerintem alapvető kérdés a nevelésben, hogy mit hoz hazulról a gyerek. Nem a tízóraira gondolok, bár az sem lényegtelen, hanem a szemléletre, a tájékozottságra, a tapasztalatokra. Közhely-bölcsesség: nem az iskolának, hanem az életnek tanulunk. Hadd módosítsam saját szájízem szerint: nem az iskolától, hanem az élettől tanulunk. Ha ez igaz, akkor pedagógiai elmaradottságunk legfőbb okozója az, hogy sok a képesítés nélküli szülő.

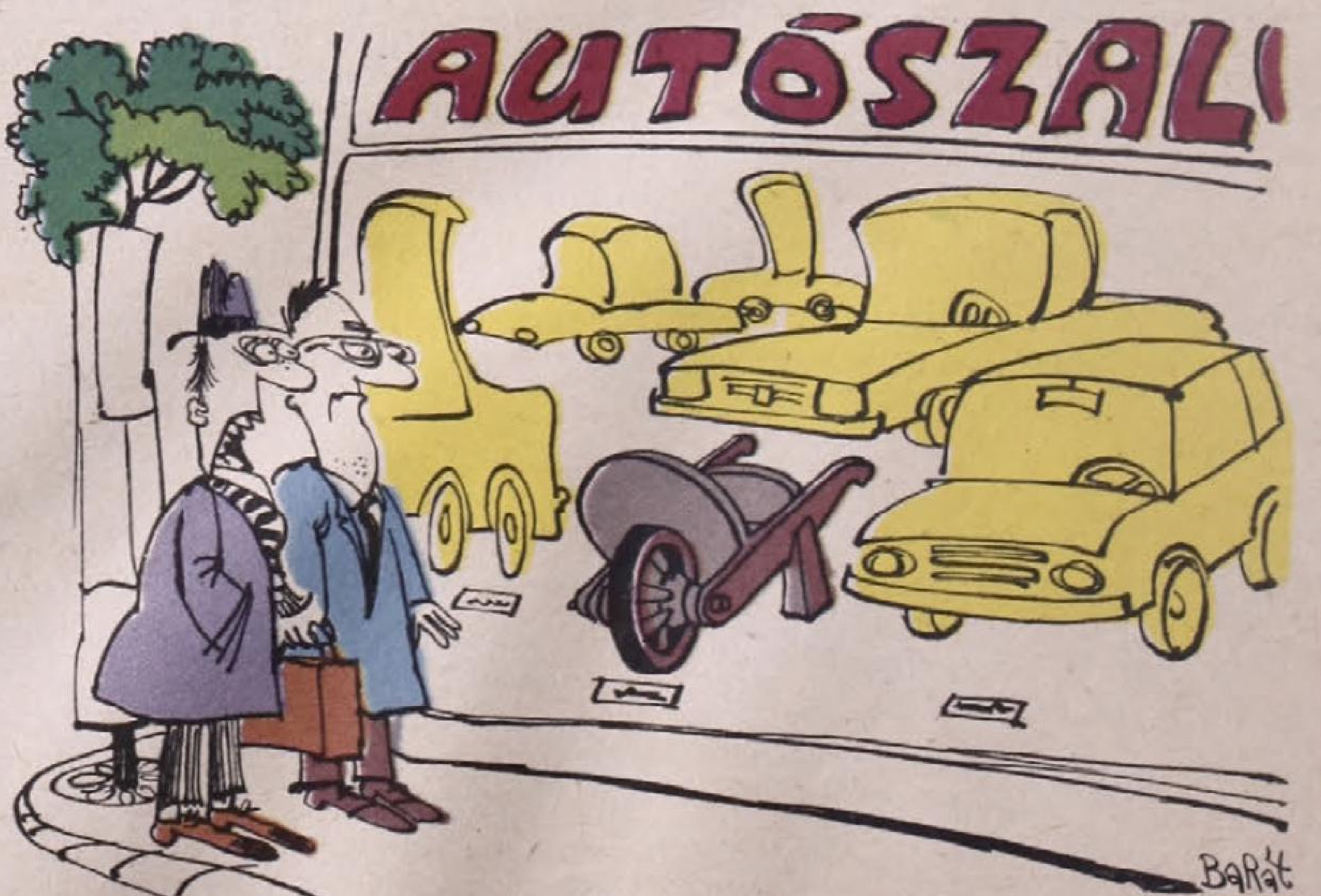
És itt nem csak arra gondolok, hogy a legtöbb szülő – olykor egyetemi diplomával! – képtelen megoldani általános iskolás gyerekének a házi feladatát. Hanem arra, hogy az otthon hallgatott stúdiumok a legtöbb családban: a lakásépítés, a kocsiszerzés, a géemká, a különmunka, meg a mije van a szomszédéknak? És ez a szerencsésebbik eset. Mert a legrosszabb a külön élő szülők gyerekének, akinek a tanrendjében ott van a nagy felkészülést követelő, szigorú feleltetésekkel járó tantárgy: a láthatás.

De ahol a legnagyobb az ínség... Míg én itt papolok, mások már cselekszenek. Olvasom az apróhirdetést: „Hétvégi szeminárium elváltaknak. Előadások és vitacsoportok a válásról. Jelentkezés..."

Valami már van a szülők képesítésére. Házasság előtt a kötelező felvilágosítás, válás után a szeminárium. Lehet tanulni, ifjú feleim. Csak a beiratkozásnál tessék figyelni, nehogy elvétsék a sorrendet.

Radványi Barna

VÁLASZTÉKBŐVÍTÉS

– Erre nem kell várni . . .

TÓT GYULA:

Itt és most...

MESÉL AZ ERDŐ

– Ezt meghagyták skanzennak...

HOLLÓHÁZÁN

– A Mester felhagyott a porcelánfestéssel.

IPARI VÁLTOZÁSOK

A LOMBIKBÉBI KORÁBAN

Előlegezett bizalom

Házmestersirató

Tisztelt Központi Ingatlan Elvtársak!

Alulírott Madárlátta Béla (Róbertváros, Hátulgombolós u. 17. 8768) szeretném az Önök számára röviden, de az igazságot el nem titkolva megvilágítani, miért jelentkeztem a meghirdetett házfelügyelői állásra. Amint azt bizonyára a T. Központ is tudja, második generációs lakás nélküli vagyok, ami esetemben azt jelenti, hogy már a szüleimnek sem volt lakásuk, de az ő idejükben ez még nem esett olyan súlyosan a latba, mint most. Én magam tulajdonképpen utolsóéves ruhatár-könyökvédő szakos egyetemista vagyok, s régi álmom teljesedne be, ha elnyerhetném az Önök által felkínált házfelügyelői tevékenységet.

Tudom, a T. Ingatlan Elvtársak megfontolt mérlegelés után döntenek majd arról, ki töltheti be a felelős posztot, nem is kívánom Önöket befolyásolni, csupán néhány olyan tényre szeretnék fényt deríteni, melyek ismerete nélkül a T. Központi Ingatlan Elvtársak úgy érezhetnék magukat, mintha egy sötét lépcsőházban állnának.

Ami engem illet, már kora gyermekkoromban tombolt bennem a vágy, hogy házfelügyelő lehessek. Apám, aki szintén házmester szeretett volna lenni — sajnos nem vették fel oszmán-népművelés szakra az egyetemre — sokat mesélt nekem e szakma szépségeiről. Huzatos, hideg téli éjszakákon gyakran álmodoztam arról, vajha egyszer én magam is felkelhetnék éjjel kettőkor, hogy egy kulcsát vesztett részeg lakónak kinyissam a kaput. Nem akarom a T. Ingatlan Központ figyelmét méltatlanul lekötni, de a teljesség kedvéért meg kell jegyeznem, hogy édesanyám — éljen békében! — szintén ezt a magasztos hivatást szerette volna választani, de sajnos az intelligencia-hányadosa nem volt elég magas, így jelenleg a fizikai kutatóban dolgozik, részecskegyorsítással foglalkozik. Időnként még mindig felemlegeti, hogy bárcsak egyszer ő is felmoshatna egy gangot, vagy ahogyan ezt újabban divat mondani: folyosót.

Tisztában vagyok azzal, hogy a megüresedett házfelügyelői posztokra már eddig is közel százan jelentkeztek, s az újságokban azt is olvastam, hogy a pályázók között igen nagy volt a diplomások aránya. T. Ingatlan Elvtársak, én megingathatatlanul hiszek abban, hogy ezeket a fiatalokat nem a könnyű haszonszerzés vágya vezérli, nem így kívánnak jogtalan lakhatási lehetőséghez jutni, hanem egyes-egyedül a házmesteri munka szépsége lebeg a szemük előtt. Egy jóbarátom, aki jelenleg pokróc-nagypárna szakos egyetemista, már hosszú évek óta folytat összehasonlító elemzéseket a Huizinga és Esterházy Péter házmesterszemléletében beállott kedvező változások viszonylatában, különös tekintettel a huzat és a betört ablakok számának összefüggésére. (A betört ablakok helyett egy francia szerző rendszeresen a kitört ablakok kifejezést használja, ám ennek véleményem szerint csupán terminológiai jelentősége van, amely nem befolyásolja jelentősen hazánk éghajlati viszonyait.)

Leendő feleségem szintén értelmiségi pályára készül, kávézaccnőszirom szakon tanul, de az idei tanév első félévében felvette a magasföldszintek és félemeletek szerepe a szocializmus építésében című tantárgyat is. Mindezeket a példákat csupán azért említem, nehogy a T. Központi Ingatlan Elvtársak azt gondolják, hogy jelen pályázatom a Külső-Nagypofon utcai 2/b. számú bérház házmesteri állásának elnyerésére egy hirtelen felindulásom következménye. Sokat gondolkodtam azon, képes leszek-e majd megfelelni a magas követelménynek — főként, amikor a lift rossz és nekem kell a vállamon lehozni a hatodikról —, ám nem kis gyötrődés után úgy döntöttem, megpróbálom.

Végezetül T. Ingatlan Központ, szeretném eloszlatni azt a tévhitet, hogy az Önök által kiírt pályázatra azért jelentkezett annyi diplomás fiatal, mert a lakáshoz jutás vágya hajszol bennünket ilyenfajta kalandok felé. Nem így van T. Központ! Bennünket társaimmal együtt egy kihalófélben levő szakma, a házmesterség féltése vezérel. Ha csupán arról lenne szó, amit rosszindulatú ellenlábasaink terjesztenek, hogy így szeretnénk fedelet a fejünk fölé, akkor más, bizonyára könnyebb megoldásokat választanánk: takarékoskodnánk, vagy ölbe tett kézzel várnánk, hogy a tanács lakáshoz juttasson bennünket.

Üdvözlettel:
Madárlátta Béla

Föld S. Péter

SZILÁNKOK

DICSEKVÉS

— Külföldi rokonaim élnek itt Budapesten.

KÉRÉS

— Nem tud a részemre ajánlani egy olyan munkásszállást, ahol nem kívánják meg tőlem, hogy munkahelyem legyen?

TALÁLMÁNY

— Feltaláltam a tökéletes robotembert. Olyan tökéletes mása az igazi embernek, hogy még lóg is munka közben.

GYENGE SZÍNDARAB

— Tessék mondani, merre van itt a vészkijárat?

NOSZTALGIA

— Soha nem feledem el az anyám főztjét. A szomszéd vendéglőből hozatta.

LÍRAI VERS

Bólogatnak a fák, a juhar, a kőris.
Almában mosolyog az éjjeliőr is.

HATÁS

A vásárló felháborodottan beírt a panaszkönyvbe. Az üzletvezető megdicsérte irodalmi stílusát és szép kalligrafikus kézírását.

ÖREGEDÉS

— Szörnyen megöregedtem. Már arra sincs erőm, hogy a fiatalokat szidjam.

CIRKUSZBAN

— Direktor úr, alkalmazzon. Van egy ragyogó bűvészszámom. Először csetlek-botlok, egy trükk sem sikerül. Aztán később sem...

NŐI DOLGOK

— A férjem nagyon durva, goromba hozzám. Most válunk. Találtam egy még gorombább férfit.

HALLOTTAM EGY VICCET

— Melyik a terhesség legnehezebb hónapja?

— A tizedik. Mert akkor már a férfi hordja a gyereket.

MAGÁNYOS NŐ

— Nem tud ajánlani egy aszfaltbetyárt, aki szemtelenül leszólítana?

GOND

Ha majd egyszer megöregszem, ha nyolcvanéves leszek, idős koromban kit fogok támogatni?

ILYEN IS VAN

— Egy lakásban élünk, egy ágyban fekszünk, de fogalmam sincs ki ez itt mellettem.

Galambos Szilveszter

ÚJ VADÁSZMEZŐ

– Ez a legjobb terület, rengeteg a szélnek eresztett húsvéti nyúl.

SZERETETTEL ÉS TISZTELETTEL
KÖSZÖNTJÜK
a krumplit, úgyis mint
A MUNKÁSOSZTÁLY RÉGI ÉS KIPRÓBÁLT
táplálékát, abból az alkalomból, hogy mérsékelte
árát és olcsóbb, mint tavaly ilyenkor.
SZOLGÁLJON FORRADALMI TETTE
az összes többi árucikk számára is
FÉNYES, KÖVETENDŐ PÉLDA GYANÁNT

Magyar színésznő, aki nem szül gyereket.

Nyugdíjas politikus, aki nem ír emlékiratot.

Filmrendező, aki nem a milliókkal labdázik.

Író, aki még nem volt alkotói válságban.

Öntudatos művész, akinek még nincs szakálla.

Sportvezető, aki még nem járt télen Dél-Amerikában.

Rádió- és tévémunkatárs, aki megőrzi inkognitóját.

Futballista, aki nem akar légiós lenni.

Miniszter, aki még nem nyilatkozott a nadrágszíjak meghúzásáról.

Fülöp György rajzai

A VÁLTSÁGDÍJ

A Budapest—Várna vonalon közelekedő repülőgép a menetrendben előírt időpontban a magasba emelkedett, a stewardesek szokásos módon kiosztották a Tibi csokoládékat és a higikendőket, minden körülmény zavartalan utazást ígért. Senki sem tulajdonított különösebb fontosságot annak a négy férfinak, aki rosszulléttel küszködve kiment az illemhelyre — ezért a megdöbbenés valósággal a székéhez szegezett mindenkit, mikor a négy férfi megváltozott külsővel visszatért: harisnyaálarcot húztak és kesztyűs kezükben hosszúcsövű pisztolyt tartottak. A vizsgálat később megállapította, hogy mind a fegyverek, mind a hozzájuk való töltények különleges műanyagból készültek, így a beszállásnál az ellenőrző röntgenkészülékek sem mutatták ki őket, de hatásosságban messze felülmúlták az átlagos fém fegyvereket.

Az események gyors tempóban zajlottak le: két terrorista az utasokat tartotta sakkban, a másik kettő pedig a pilótafülkét foglalta el. A csoport vezetője kezébe vette a mikrofont és németnyelvű tájékoztatóba kezdett. Felzúdulás jelezte, hogy az utasok közül alig ért valaki ezen a nyelven, a terrorista angollal majd orosszal próbálkozott — ugyancsak minden eredmény nélkül —, végül rákényszerült, hogy tört magyarsággal fogalmazza meg a mondanivalóját. Bejelentette, hogy ők ugyan ...... állampolgárok (a későbbi hivatalos tájékoztatók törölték a nemzeti megjelölést, attól tartva, hogy ez diplomáciai bonyodalmakat vonna maga után), de küldetésük nemzetközi jellegű, az imperialista iga alatt sínylődő Gumipart szabadságáért harcolnak. A repülőgép-eltérítéssel az a céljuk, hogy ehhez a harchoz anyagi alapot teremtsenek a kapitalizmus megadóztatásával — a gép visszaadásáért négymillió dollárt követelnek Magyarországtól.

A kapitány félénken megjegyezte, hogy itt valami tévedés történt, mert Magyarország szocialista ország, a terroristák vezetője erre a fejét rázta: ez teljesen képtelenség, ők az előkészületek alatt több mint egy hónapot töltöttek Magyarországon és semmi olyat nem tapasztaltak, ami szocialista államrendre utalt volna, utasította a kapitányt, hogy követelésüket továbbítsa a magyar szervekhez és személyesen ellenőrizte, hogy a közleményt valóban leadják-e.

Az utasok között tartózkodott egy szakszervezeti főtitkár is, aki úgy érezte: becsületbeli kötelessége, hogy képviselje utastársai érdekeit. Nem törődve az esetleges fizikai bántalmazásokkal, feltett néhány kérdést: amennyiben a fogvatartás elhúzódik és túllép az eredeti kiküldetés megjelölt határidején, milyen formában kárpótolják az utasokat? Ki fizeti meg a további napidíjakat, ki ad igazolást a távollétről, betegség esetén ki téríti meg az ápolás költségeit és így tovább. A főtitkár szavait húszéves működése során először dörgő taps követte, csak a terroristák vezetője döbbent meg, kijelentette, hogy szerénytelenség nélkül sorolhatja magát a tapasztaltabb géprablók közé, de ilyen igényekkel még sohasem találkozott. Szavait váratlanul félbeszakította a gép kapitánya, jelentette, hogy Budapestről hivatalos válasz érkezett a váltságdíjjal kapcsolatos követelésre. Illetékes helyen közölték, hogy a négymillió dollárt csak akkor tudnák kifizetni, ha a géprablók legalább ötmilliós külföldi kölcsönt szereznek Magyarországnak és felajánlották, hogy megfelelő ár esetén további gépeket is hajlandók a terroristák rendelkezésére bocsátani — szó lehetne esetleg a Malév egész állományáról.

A terroristák vezetője ezen az elutasításon is meglepődött, de nem tekintette az ügy lezárásának. Rövid töprengés után úgy döntött, hogy ilyen körülmények között súlyos taktikai hiba volna elhagyni Magyarország határait, külföldi területen állomásozva követelései kevésbé tünnének hatékonyaknak, így parancsot adott a kapitánynak, hogy az első alkalmas területen szálljon le.

A repülőgép Parlagháti határában ereszkedett le egy legelőre, landolás után alig néhány perccel a rádióban már felhangzott a hívójel, a parlagháti téeszelnök jelentkezett a falu segélykérő telefonján keresztül. Először kártérítési követeléseket jelentette be azokért a pusztulásokért, melyeket a repülőgép leszállása okozott a téesz állatállományában és gyümölcsöseiben, később az elnök módosította igényeiket, beérte azzal, ha a gép parkolási díjat fizet, kétszáz személyautónak megfelelő tarifát ítélt méltányosnak. Kijelentette: amennyiben a terroristák nem teljesítik ezt a követelést, ők nem lacafacáznak, hanem felöntik benzinnel a legelőn áthúzódó ürgejáratokat, gyufát vetnek bele és levegőbe repítik a gépet.

A terroristák parancsnoka, akinek magabiztossága már érezhetően megingott, közölte, hogy nem áll rendelkezésükre megfelelő összegű forint. A parlagháti téeszelnök méltányolta ezt a bejelentést és egy áthidaló javaslatot tett: a parkolási díj fejében a gép vállalja el, hogy légi fejtrágyázást végez a téesz földjén, a parancsnok ebbe, ha fogcsikorgatva is, de beleegyezett.

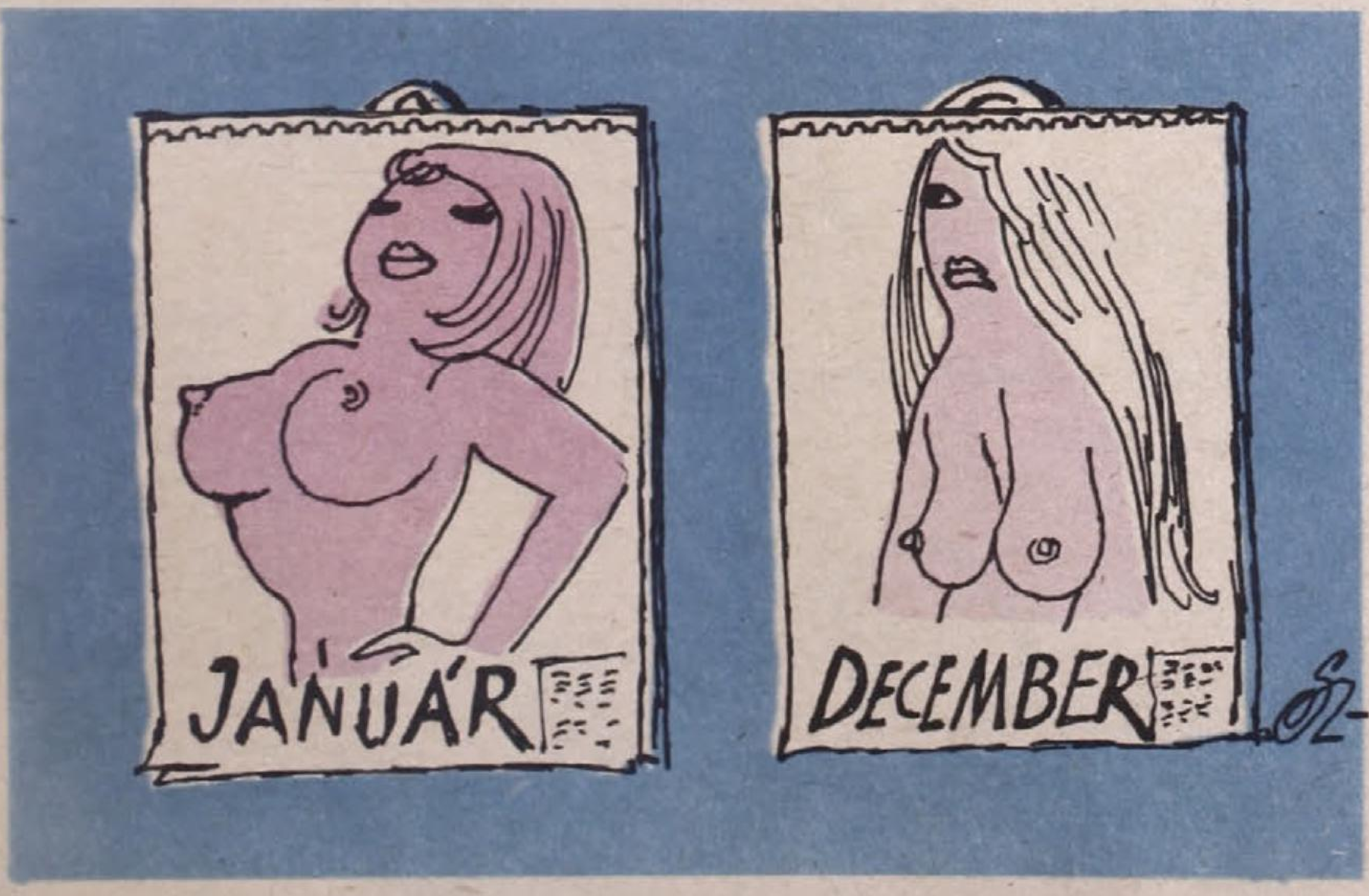
A repülőgép csak egy rövid útra elegendő élelmet tárolt, ez hamarosan elfogyott, a terroristák újra kénytelenek voltak felvenni a kapcsolatot Budapesttel. A tárgyalópartner szűkszavúan csak annyit közölt, hogy mivel a gép Magyarország területén tartózkodik, ezért csak az előírásszerű napidíjat lehet fizetni: harmincegy forintot, ezt átutalják a parlagháti téesznek, mely ezért egységcsomagokat nyújt, napi fél májkonzervet, egy háromszögletű mackósajtot és öt deka nápolyit.

A terrorosztag parancsnoka felmérte a helyzetet, látta, hogy erőik lassan felmorzsolódnak, ezért egy végső kétségbeesett lépésre szánta el magát. Bejelentette Budapestnek, hogy ha 24 órán belül nem teljesítik követeléseiket, minden nap kivégeznek egyet az utasok közül. Elsőnek a lista legelőkelőbb személyiségét választotta: a már említett szakszervezeti főtitkárt, balszerencséjére a főtitkár helyettesére bízták az ügy elbírálását aki nem emelt kifogást a terroristák szándéka ellen.

A parancsnok most már végérvényesen belátta az akció kudarcát és társaival megpróbálta titokban elhagyni a repülőgépet. Az utasok azonban észrevették távozási szándékukat, és életük kockáztatásával feltartóztatták őket, kiverekedték, hogy a gép újra a levegőbe emelkedjen és egy rövid nyugati útra vigye őket. Bécsben szálltak le, beváltották forintjaikat és a vámmentes boltban vásároltak néhány apróbb műszaki és kozmetikai cikket.

Moldova György

MIÉRT NEM KELENDŐK AZ AKTNAPTÁRAK?

BEMONDÓKÉPZÉS

– Majd, ha ezektől a szemed sem rebben, kezdhetsz a képernyőn híreket olvasni.

Kérdésünk korongozóinkhoz

MÁR A JÉG HÁTÁN SEM ÉLÜNK MEG?

TÁNCISKOLA

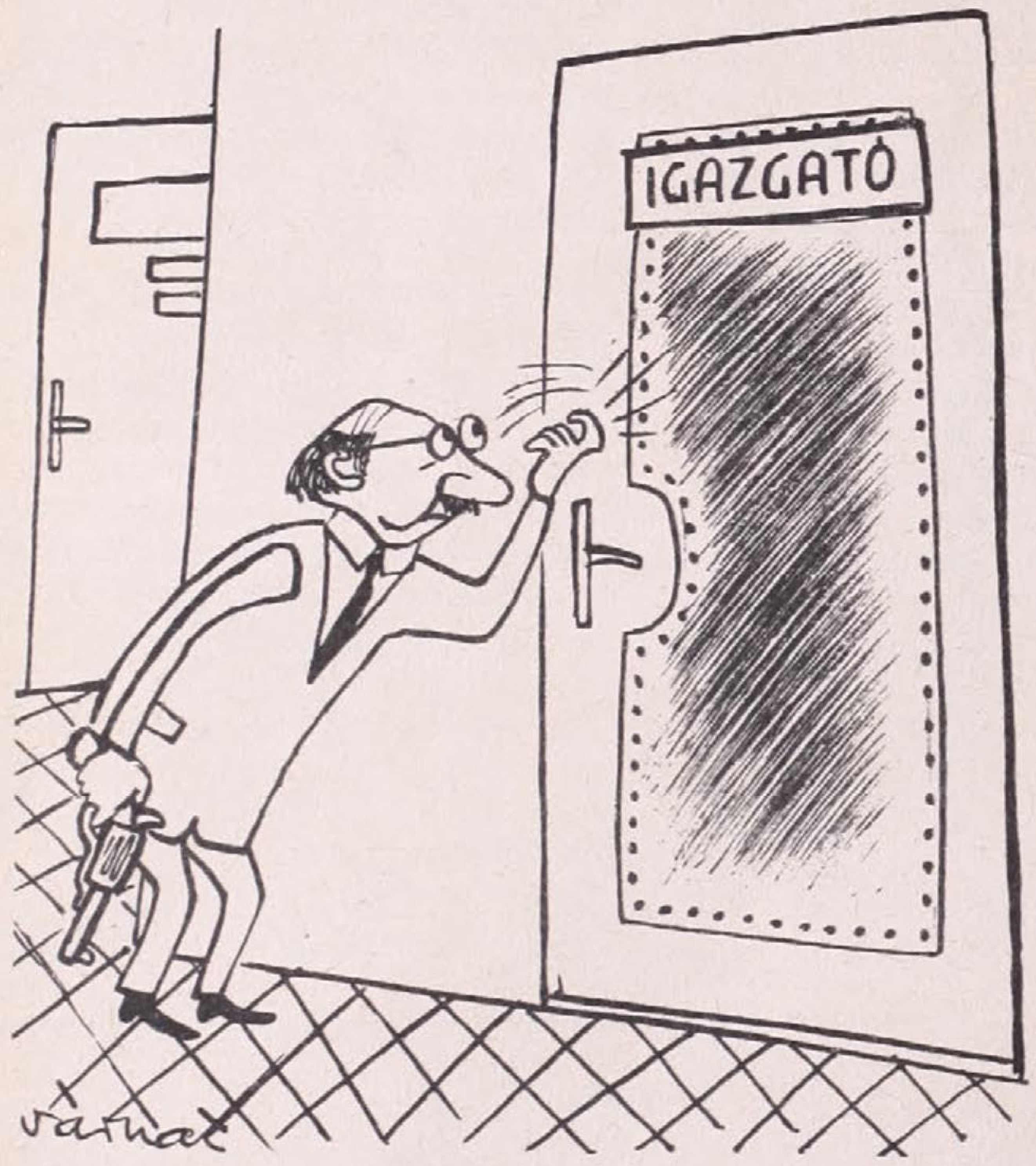

– Nem próbálhatnánk meg egyszerre lépni?

— Tudja, hogy mit gondolok én a házasságkötésről?
— Maga nős?
— Persze...
— Akkor tudom...

JÓ MODOR

AGYRÉM-RÍMEK

Kezdő szakács

Azért rossz a rácpontya,
mert ízét a pác rontja.

A pallér gondjaiból

Azt mondja egy kőművese,
hogy már néki kő művese.
„Még hogy néki művese kő!
Abban tán nincs művesekő?"

Szakmai szenvedély

Csillagásznak a Cassiopeia
nem is csak holmi passzió: kéj a'!

Légúti megbetegedések évada

Ez az öreg néni megrótt,
mért nem vettem némi Negrót.

Kertészverseny

Laci! Tromf ám
a citromfám!

A „J'accuse" előzménye

(Rímnek kancsal is, kecske is)

„Még sokáig majrézol-e?
Tiltakozni merjé', Zola!"

Kolduló barát kecskeríme

Azt mondja e tisztelendő,
ibrikébe liszt teendő.

Vizsga helyett focimeccs

Pályán könnyed csata, báj, gól...
Így buktam meg csatagájból.

Egy göcseji szurkolóhoz

Rosszul áll az Eger, Szeged,
s közepesen Egerszeged.

Óda egy rossz hírű csehóhoz

Lehet hordágy, amin kivisznek bár,
mégis remek hely a Kivi snack-bar!

Kétnyelvű rímek

1.

Fut a vonat néma sínen,
wie die alten Nähmaschinen.

2.

Ah, chère Italienne,
a serital ilyen?

Kikapós férj a válóper előtt

Asszony, ki már bennem, íme,
pervesztest érzel,
azt hiszed, hogy nincs tele e
perverz test ésszel?

Timár György

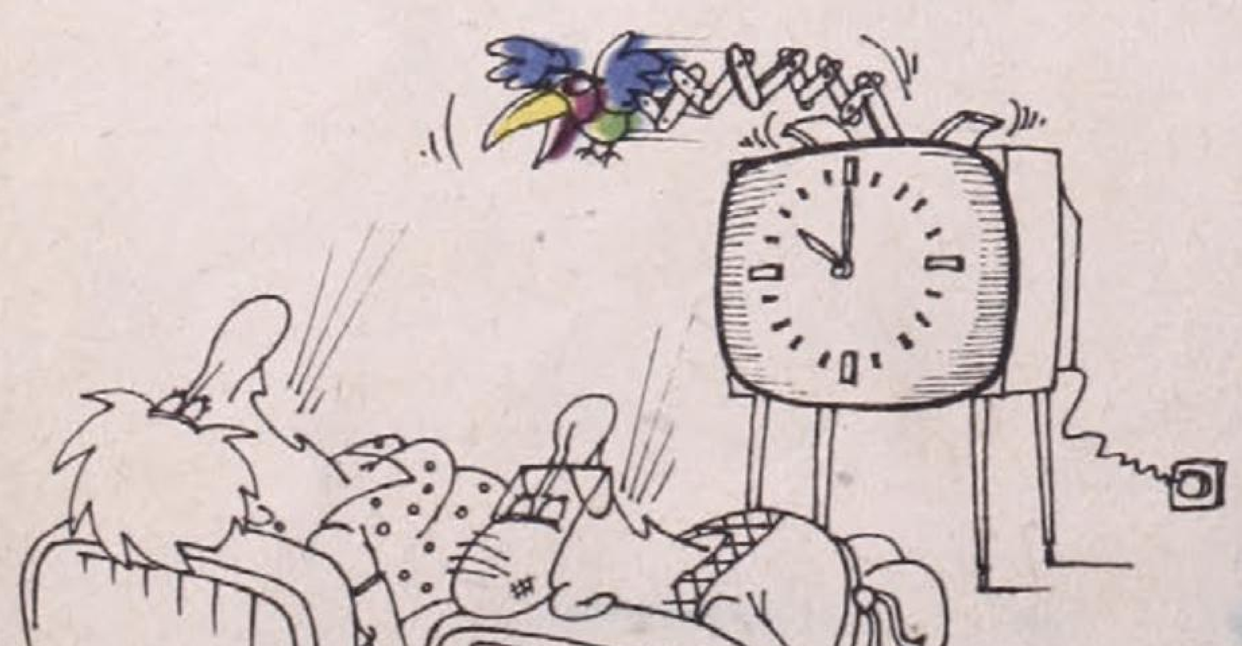
A Fradi új edzője töpreng:

KISPAD VAGY KÍNPAD?

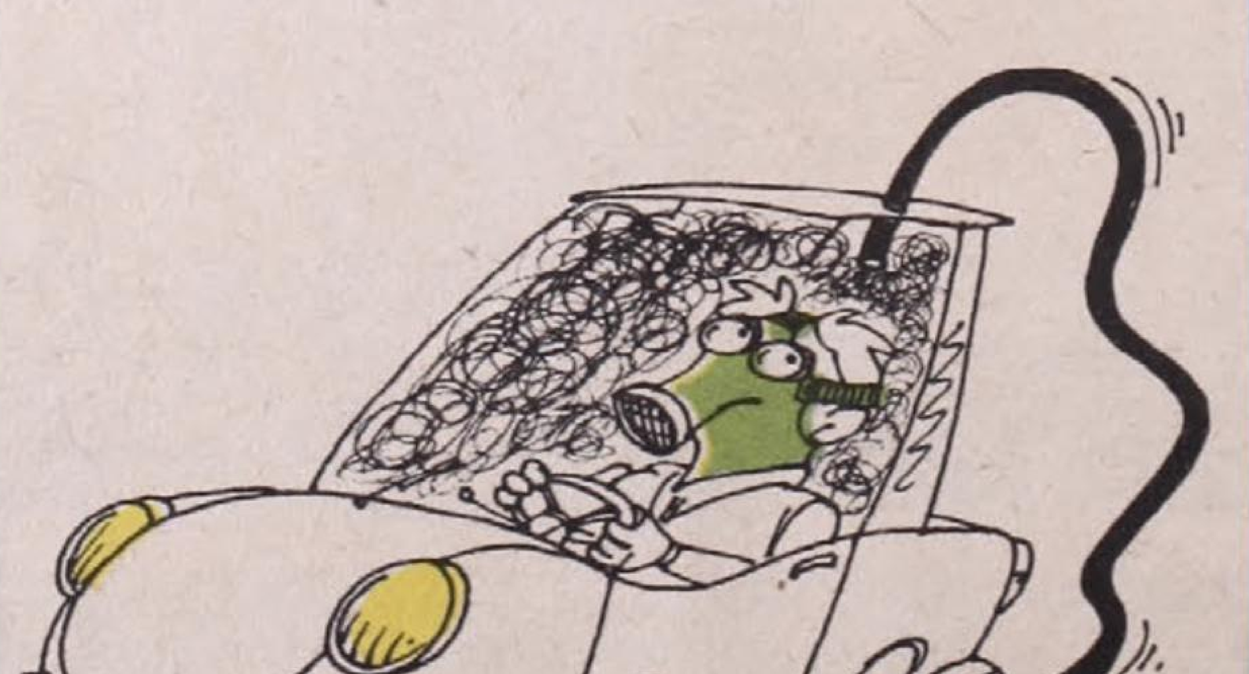
KRENNER ISTVÁN:

FANTASZTIKUS találmányok

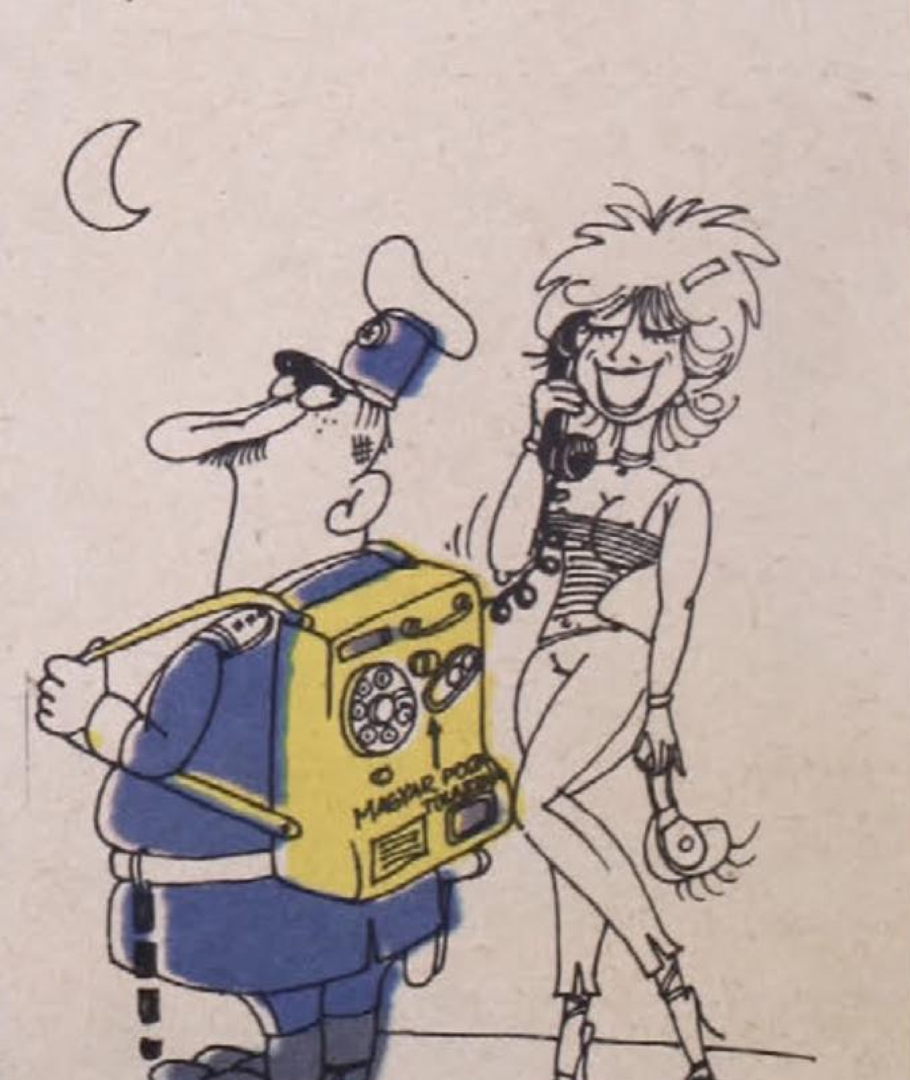
ÉBRESZTŐS TÉVÉKÉSZÜLÉK

KÖRNYEZETBARÁT AUTÓ

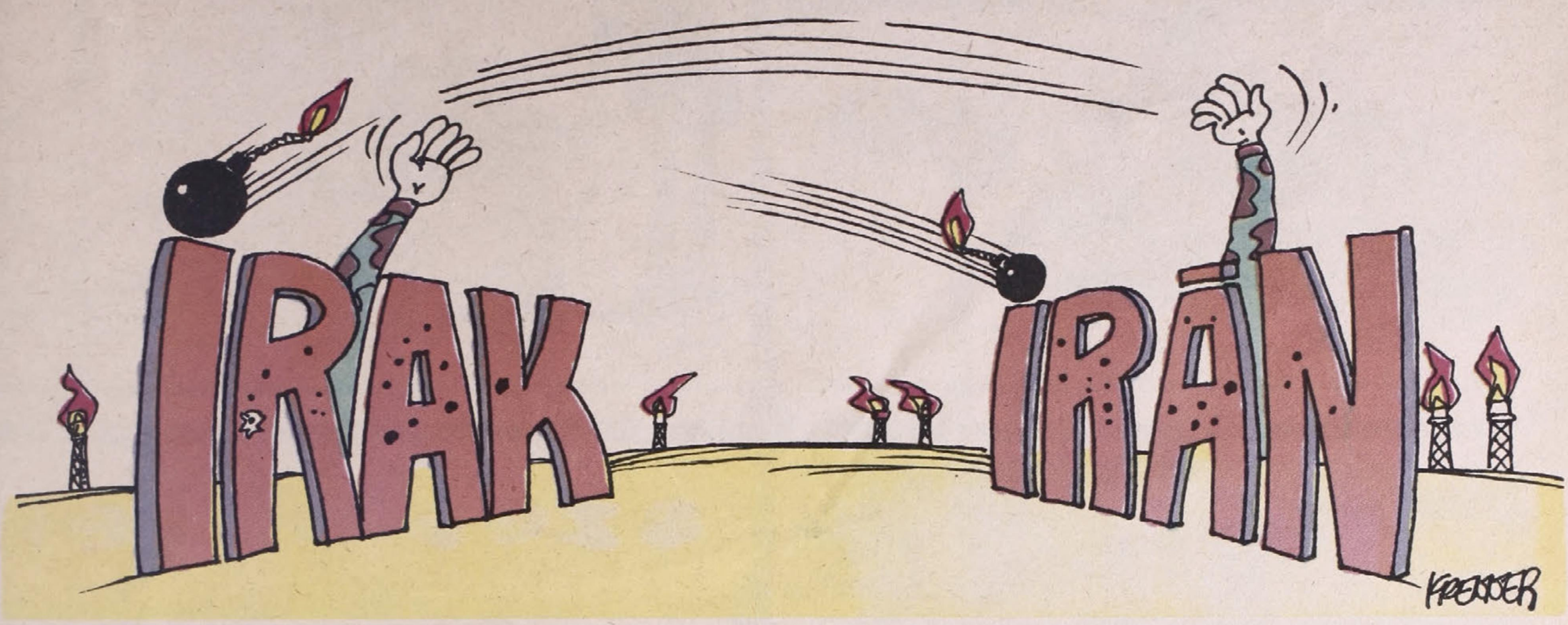
RONGÁLÁSBIZTOS TELEFON

Tanácsunk poétáknak a Költészet Napján

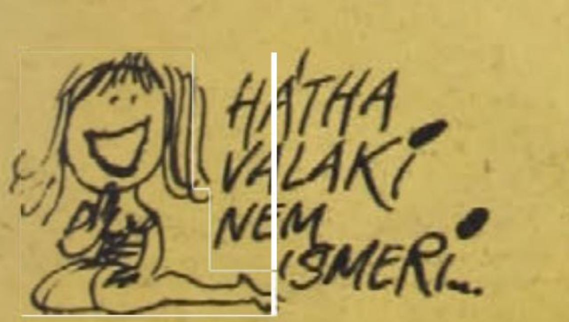
NE SOKAT KÖLTSÖN, VEGYEN INKÁBB KÖLCSÖN

PONT AZ „i"-RE

– Ehhez a betegséghez külföldi sárkányfű kell, de már röpülök is érte!

— Amikor kigyulladt a házunk, felugrottam, átrohantam a másik szobába, és a karomba vittem ki az anyósomat...

— Megértelek... Ilyen körülmények között könnyen elveszti a fejét az ember!

SZABAD A VÁLTÓ

Az újságíró felkereste a Nagy Közgazdászt.

— Hallottam, hogy van váltó és ezt ön találta ki.

— Ah, a váltó! Legújabb, legkedvesebb gyermekem! — mondta a Nagy Közgazdász. — Tavaly decemberben találtam ki, s január elsején már be is vezették.

— Tehát igaz? Ön találta ki a váltót?

— Az oroszlánrész az enyém, de természetesen mi is team-munkában dolgozunk, mint az országban mindenütt, az utcaseprők kivételével. Kollégáim addig munkálkodtak a problémán, míg el nem értek a „vált" feltalálásáig, az „ó"-t már én tettem hozzá. Így született a váltó.

— Kérem, mondja el az olvasóknak, mi is az a váltó?

— Nagyon szívesen. A vállalatok közötti kereskedelmi hitel 1971-ig tilos volt Magyarországon, ezután a jogszabályok szűk körben lehetővé tették, s most januártól már teljesen szabad az út. Teszem azt a vízművek vizet szállít a jéggyárnak, de a jéggyár nem fizet azonnal, hanem egy papírt ad a vizeseknek, egy ígérvényt, hogy fél év múlva fizet. Ez a papír a váltó.

— S ezt ön egyedül találta ki?

— No nem, mondom, hogy team-munkában.

— És azzal a bizonyos papírral mit csinálhat a vízművek?

— Bármit, oda teszi, ahova akarja. Amenynyiben fél évnél előbb van szüksége pénzre, az ígérvényt benyújtja a banknak, s a pénzintézet megvásárolja a váltót. Ezt úgy nevezik, hogy leszámítolás.

— Ezt a szót ön találta ki?

— Nem, egy régi szótárban találtam, s megtetszett.

— Remek, s most min dolgozik?

— Innovációs csapatom a következő témákkal bíbelődik: kontó, zsíró, hossz, bessz, tőzsde, krach, agrárolló és a körömollók köszörülése. Ez utóbbit persze gmk-ban csináljuk.

— Professzor úr, mint már említettem, én nem vagyok egy közgazda, de a váltóról, meg egyebekről, mintha már Balzacnál is olvastam volna.

— Újságíró úr, ön egy titkos zseni, esetleg csak teszi magát. Valóban, munkatársaimmal rábukkantunk a legfrissebb nyugati közgazdasági szakirodalomra, bizonyos általunk eddig nem ismert Honoré de Balzac úr összes műveire. Az ötleteket tőle vesszük. Nem szégyen az okosabbtól tanulni. Munkatársaink fel kívánják venni a kapcsolatot Rastignac úrral is, aki pénzügyi zseni. Úgy ért a váltóforgatáshoz, mint én a szörfhöz. De magyar szakemberek is vannak. Felfedeztük például Mikszáth és Noszty Feri urakat, akik szintén értettek valamelyest a váltóhoz. Mindezek ellenére a váltót mi találtuk ki. Én és a teamem.

— Már bocsánat az akadéskodásért, de a családi krónikánk feljegyezte, hogy dédapám aki süvegcukrot árult Adán, már 1892-ben váltóra vásárolt egy National-kasszát. Egy nagybácsim pedig 1912-ben váltóhamisításért ült Illaván.

— Akkor az ön családja megelőzte a saját korát — mondta elismeréssel a Nagy Közgazdász. — A váltót ugyanis én találtam ki. Pontosabban a váltó — 40 év után — Phoenixként támadt fel poraiból. S ehhez az én pénzügyi zsenim kellett. Nem feledkezve el természetesen a teamemről sem.

Majláth László

– Könyörgök, Mester, miért akar mindenáron megtanulni a vízen járni?

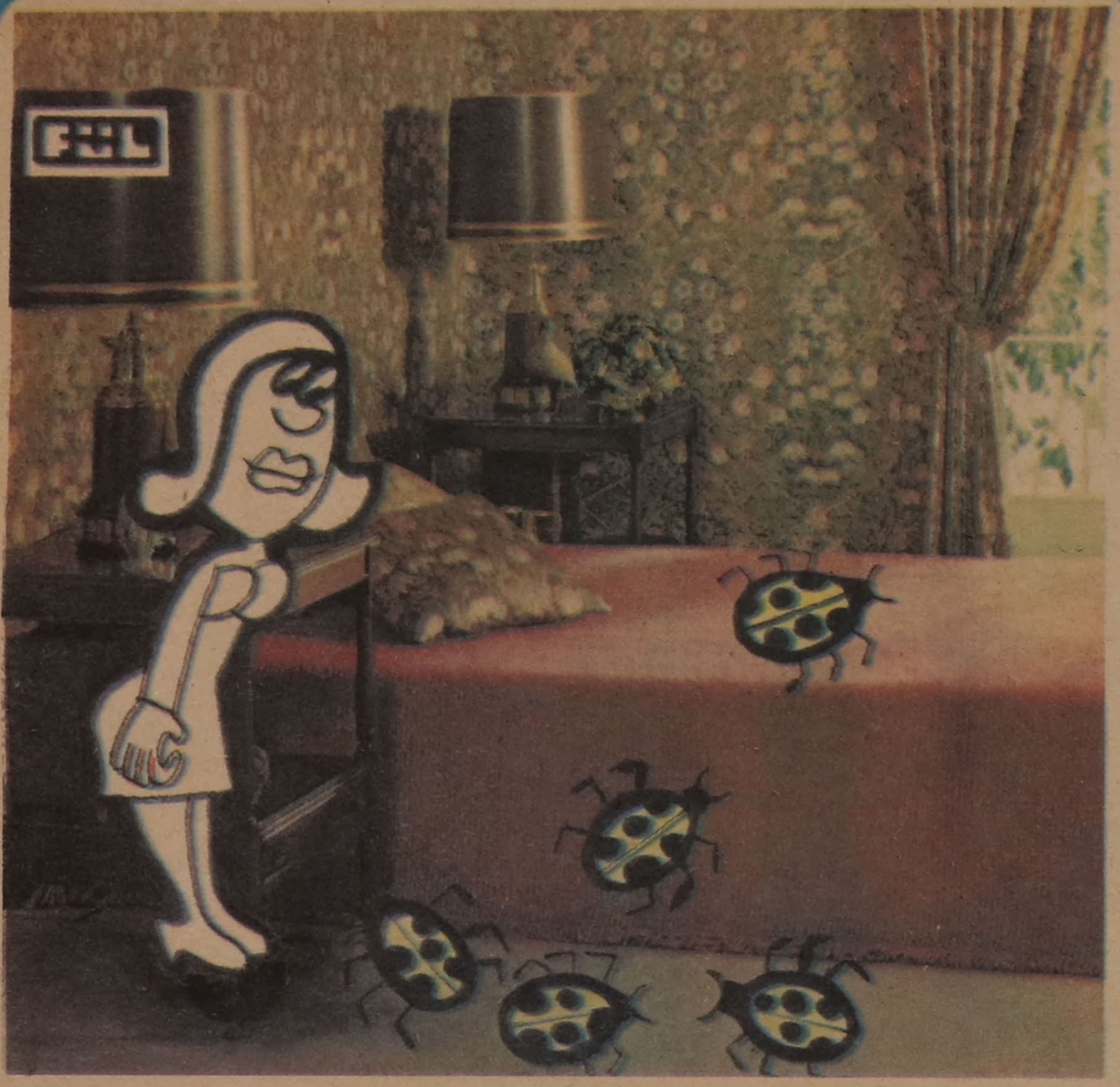

– Ne mérgelődj, szívem, azt hiszem, mégis inkább téged választalak.

GAZDAG TEESZ

– Milyen változatos az időjárás, mióta saját meteorológusunk is van!

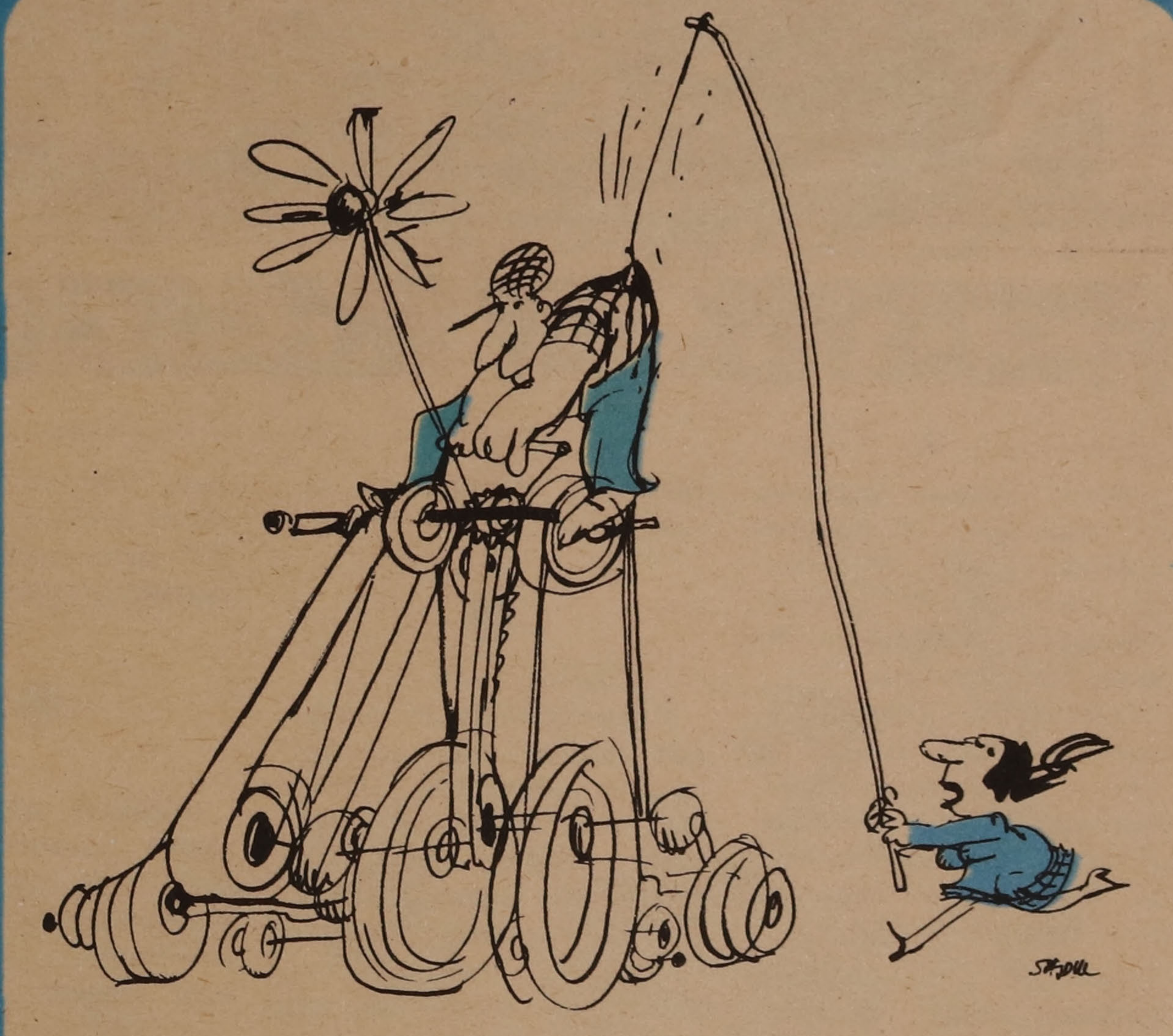

– Nekünk nincs csótányunk, de a feleségemnek sikerült elszaporítania a katicabogarakat.

szeszélyeink

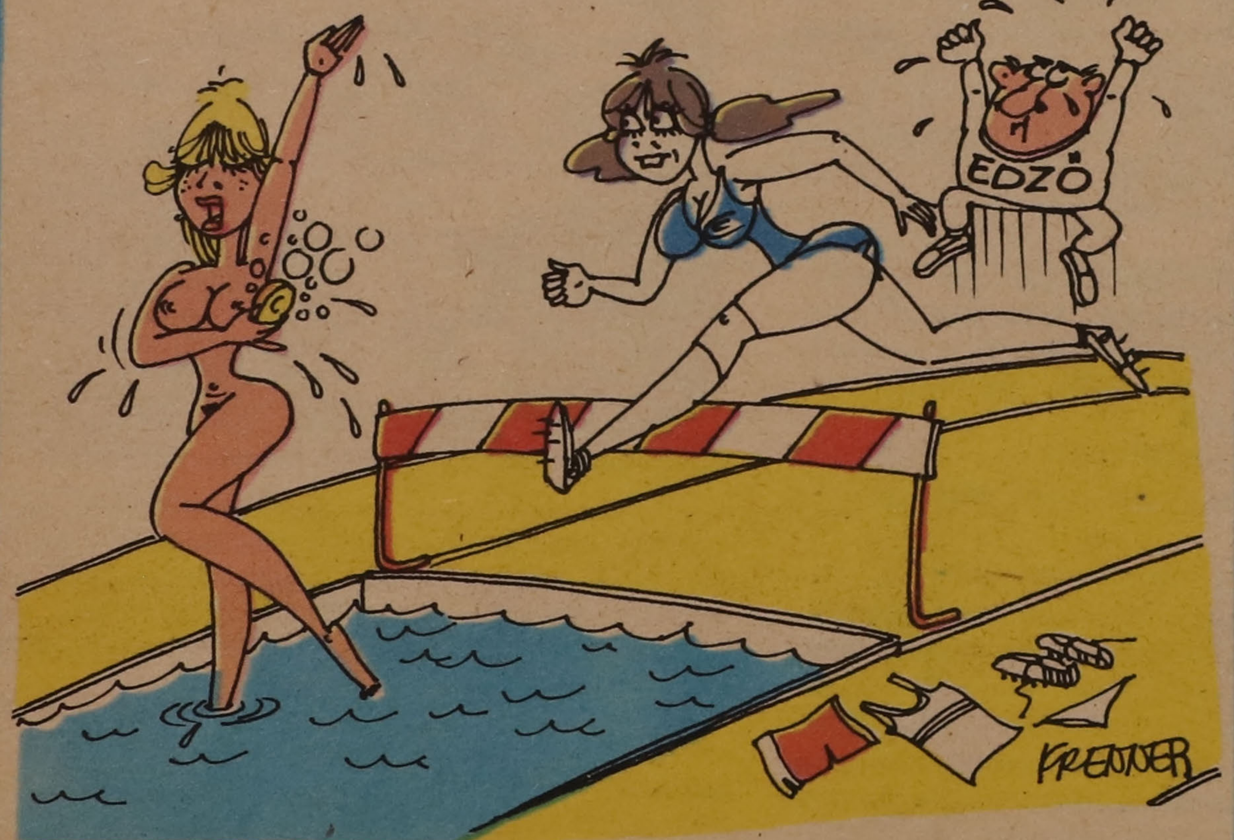

– És most építsen nekem egy hóembert...

– Bezzeg, ha én próbálok feltalálni valamit, az csak afféle női szeszély!

TISZTASÁGI MÁNIA

– Muszáj megfürdenem, mert nagyon megizzadtam!

MADÁRBARÁT

ÚJGAZDAG

– Megmondtam már, hogy névtelen levélre nem válaszolok!

AZ A DÉVAJ CSILLOGÁS...

Úgy Verecke táján jártak, amikor Turul Pipi, a sereg politikai tisztje rágni kezdte a tábornok fülét.

— Te Árpi, azt mondom, forduljunk itt be balra.

— Minek?

— Valami azt súgja nekem, hogy nem járunk rosszul. Egy titokzatos hatodik érzék. Egy alapvető politikai szimat.

— Gondolod, hogy jó hely ez?

— Micsoda beszéd, egy tejjel-mézzel folyó Kánaán.

A tábornok már ki is húzta a kardját.

— Figyelem! — kiáltotta. — Egység balra kanya-rodj!

Aztán maga mellé intette Turul Pipit.

— Tudniillik imádom a tejet. Egy pohár tej — tiszta fej! Egy pint kumisz — S nem vagy komisz! És csak egyetlen dolog van a világon, amit még a tejnél is jobban szeretek. Ez pedig a méz. Idenézz, magyar méz, csillog, mint a sárgaréz. Trallala, de jó kedvem van!

Pár hónap múlva aztán Árpád ismét magához rendelte Turul Pipit.

— Te Pipi — mondta —, itt valami nem stimmel nekem. Egy csepp tej nem sok, annyit sem látok. A mézről nem is szólva. Hát most tisztázzuk: folyik, vagy nem folyik?

— Folyik, folyik! — vijjogott a politikai tiszt. — De persze nem magától. Ahhoz fel kell törni az ugart, szántani kell, vetni kell. Bizony mondom, arcod verítékével nyalod mézedet...

— Buuú! — mondta Árpád. — Már el is ment a kedvem az egész Kánaántól. Méz és tej! Még mit nem. Más sem hiányzik. Különben is, kinek kell? Nem vagyunk gyermekek. Mondok neked valamit, Pipi, ha csak mézre és tejre gondolok, tiszta egy libabőr lesz a melylyem.

— De hiszen Vereckénél még azt mondtad, hogy imádod a tejet meg a mézet. Mondtad vagy nem mondtad?

— Mondtam, mondtam — dünnyögött Árpád. — De volt egy dévaj csillogás a szemembe...

Aztán eltelt ezer-egynéhány év és a vezér beállított Turul Pipihez, a Vérszerződés utcai általános iskola igazgatójához.

— Á, Árpád apuka — csiripelt a diri. — Mi újság, hogy vág a bajusz?

— A fiamról, a kis Leventéről van szó — mondta komoran Árpád apuka.

— Ah igen, igen, a kis Levi. Aranyos kölyök, eleven, mint egy ma született tüzérló.

— Pipi — tért a tárgyra Árpád apuka. — Te írtad azt a szaklapba, hogy az iskolás gyerekek harminc százaléka mozgásszervi elváltozásban szenved?

— Én hát.

— És te írtad a gyógylapba azt, hogy az iskolás gyerekek minden nyavalyájának a megrögzött mozgáshiány az oka?

— Ezzel a két kezemmel.

— És te írtad a csúcslapba, hogy kutya kötelességünk a gyermeki mozgásigény felkeltése és folyamatos kielégítése?

— Még nívódíjat is kaptam érte.

— És te írtad a kis Levente intőkönyvébe, hogy igazgatói megrovásban részesítem, mert nagyszünetben a folyosón rohangál?

— Hát bizony, Árpád apuka, ezt is én írtam.

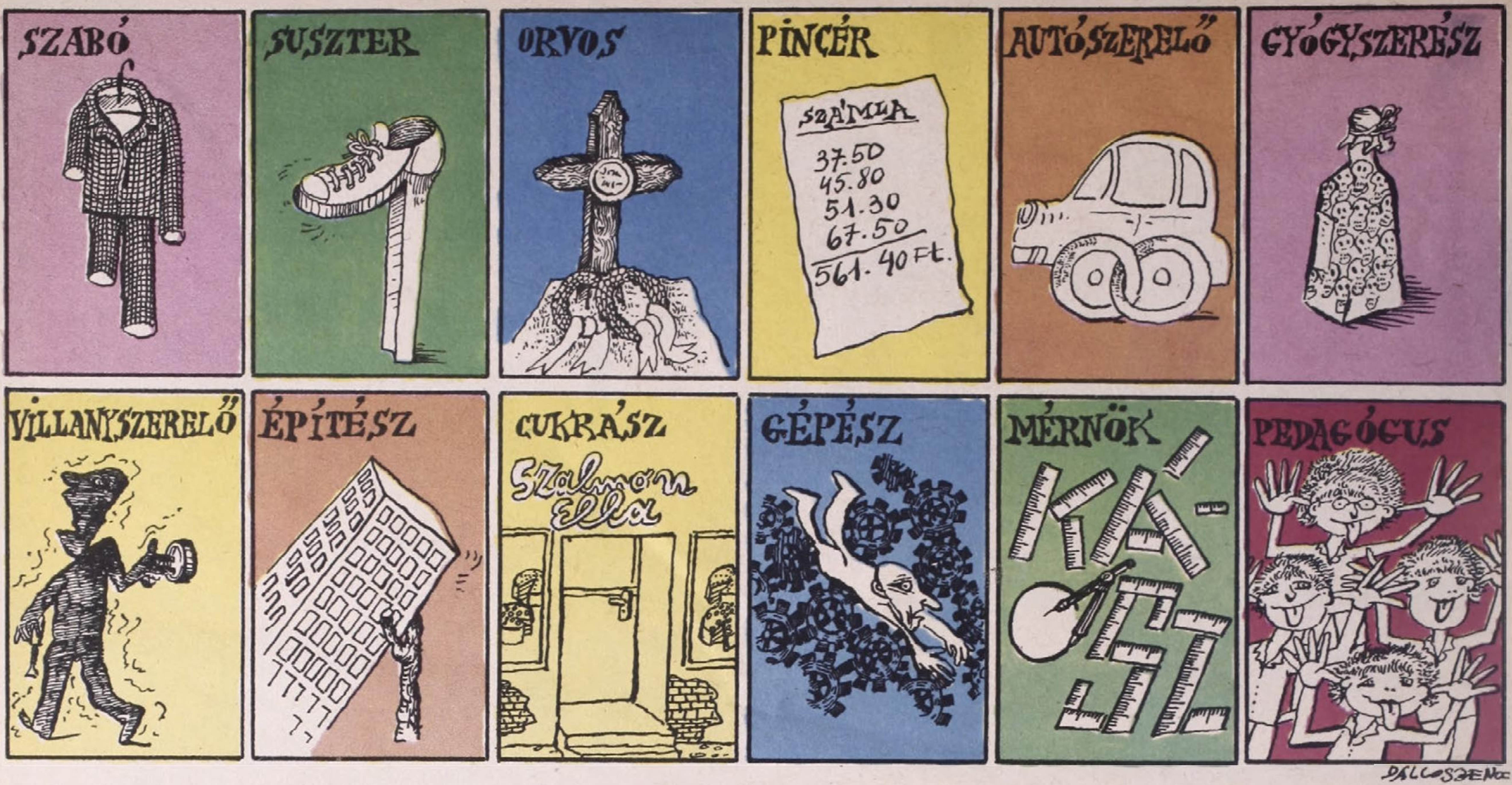
— Érdekes. Mintha egyszer azt mondtad volna, hogy legfőbb érték az ember, és legdrágább kincsünk a gyermek. Mondtad, vagy nem mondtad?

— Mondtam, mondtam — dünnyögött Turul Pipi. — De volt egy dévaj csillogás a szemembe.

És a kettő között egy szeszélyes kis ország egész történelme...

Peterdi Pál

A márciusi (3. szám) **LUDAS MAGAZIN** keresztrejtvényének helyes megfejtése:
Egyet, de oroszlánt!
A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:
Kelemen Józsefné, Nagykáta, Vasút u. 43. 2760;
Nagymihályi Béláné, Kazincbarcika, Szabadság tér 5. 3700,
Budai Angéla, Nagyatád, Hunyadi u. 7. 7500
A nyereményeket postán küldjük el.

FEJEZETEK EGY HÁZASSÁGBÓL

Fiatal házasok vagyunk. Ki lehet bírni. Mindketten műszaki pályán tevékenykedünk. Elviselhető. Nincs lakásunk, albérletben lakunk. Na. Ez a baj.

Önerőből kell lakást szereznünk. Egy megoldás van: takarékoskodunk. Köztudott, hogy az ember a hasán sokat tud spórolni. Rátérünk a (pénztárcát) kímélő ételekre. Azt valljuk, inkább együnk naponta kétszer, de mindig csak keveset. Az asztal fölé írtunk egy régi, kevésbé ismert közmondást: „Minden, ami nem öl, hízlal."

●

Bár tudjuk, mert jól megtanultuk, hogy nálunk a kultúra nem áru, azért — bevallom — mi meglehetősen sokat költöttünk rá. No, ennek vége. Ezentúl nem járunk moziba, színházba, koncertre, könyvvásárlásról szó sem lehet. Hogy mégse szakadjunk el teljesen a műélvezettől, majd az előadásokról szóló beszámolókat, kritikákat fogjuk olvasni. Egy ismerősöm féláron tud szerezni másnapos Esti Hírlapot, ennyit még csak-csak áldozhatunk a művelődésre. Az összegyűjtött lapokat természetesen a MÉH-nél értékesíteni fogom.

●

Hogy hamarabb lakáshoz jussunk, egy hirtelen ötlettől vezérelve három gyereket vállaltunk. Hetente kétszer, este 6-tól 10-ig kell vigyázni rájuk. Közben matekra tanítjuk őket. Igaz, nem valami nagy vállalkozás, de hát ez is csak hoz valamit a konyhára. Akarom mondani, a garzonlakásra.

●

A koplalásos módszernek idő teltével látható következményei vannak. Hitvesem annyira lesoványodott, hogy ha egészben nyeli le a fogamzásgátló tablettát, akkor mindjárt kismamának nézik. Magam olyan vékony lettem, hogy ha a buszon szorosan a jármű oldalához lapulok, nem vesz észre az ellenőr. Márpedig ez fontos, mert bérletre sem költünk. Például a metró bejáratánál bérlet helyett egy csavarhúzót mutatok föl, amiből látszik, hogy sürgős szerelnivalóm van a mélyben, így hát nem tartanak fel. Nejemnek még ennél is jobb tömegközlekedési ötlete van. Ő sokatmondó tekintettel kivillantja gallérja alól a tőlem kapott „Élenjáró kartona" feliratú jelvényt, mire az ellenőr feltűnés nélkül biccent, hogy ezzel is segítse a nyomozást.

●

Esztendő elteltével számvetést készítettünk. Az egy évig tartó nagyszabású takarékoskodásunknak köszönhetően, most majdnem két négyzetméter lakást tudnánk venni. Tehát ezzel a módszerrel évtizedek múltán juthatnánk önálló otthonhoz. Feltéve, ha mindvégig tudunk olyan gyorsan pénzt gyűjteni, mint amilyen sebesen a lakásárak emelkednek.

Úgy döntöttünk hát, felhagyunk az önsanyargatással, visszatérünk a bérből és fizetésből élők átlagos életmódjára.

No, persze, a lakáshelyzetünk megváltoztatásáról nem mondtunk le egészen. Ha minden jól megy, két-három év múlva nagyobb albérletbe költözünk. Addigra talán már megengedhetjük magunknak, hogy az egyikünk fizetését megtegyük albérleti díjnak.

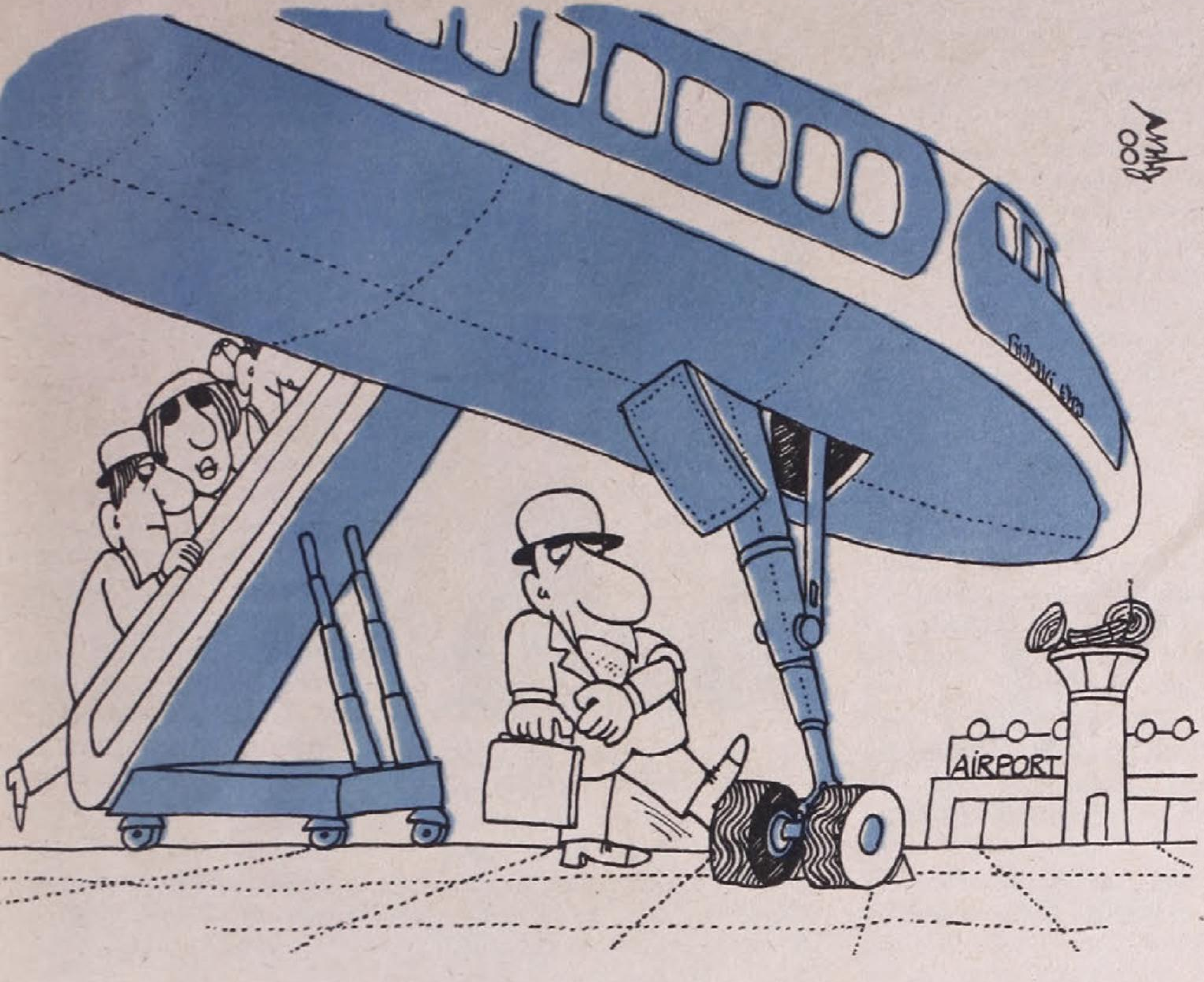
●

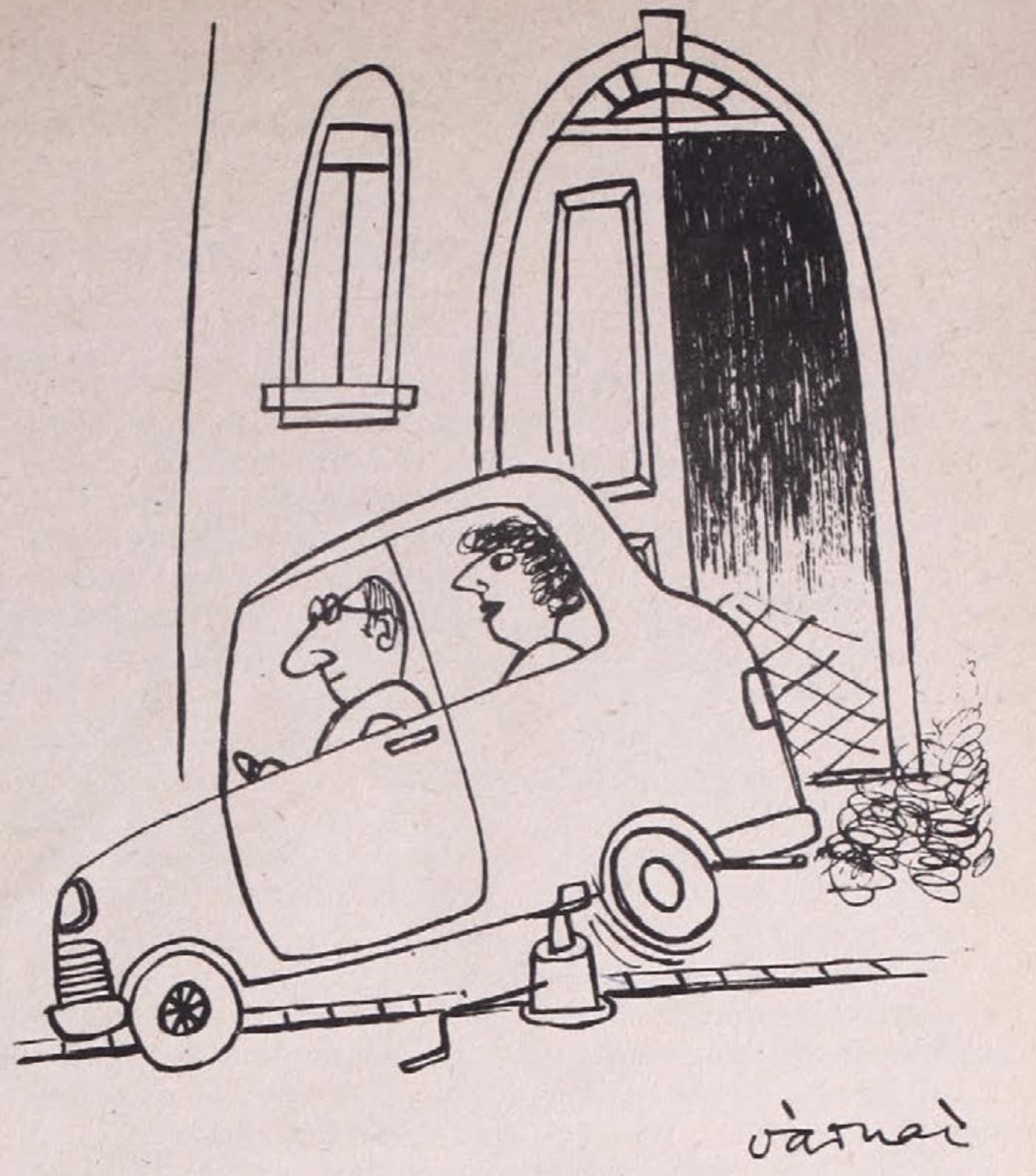
Találtam egy egészen jó állapotban lévő téglát. Lehet, hogy mégis belevágunk egy építkezésbe…

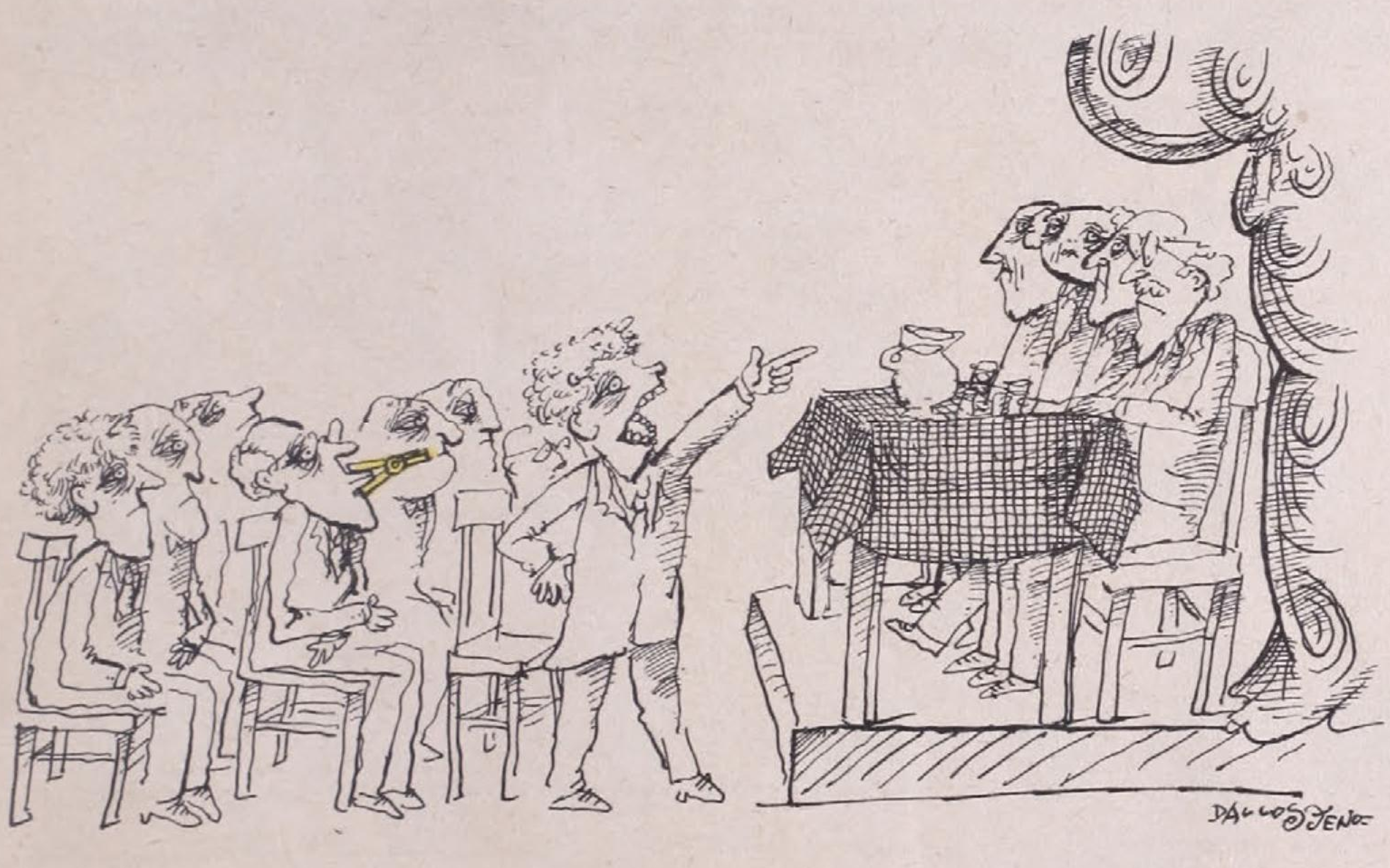
Módos József

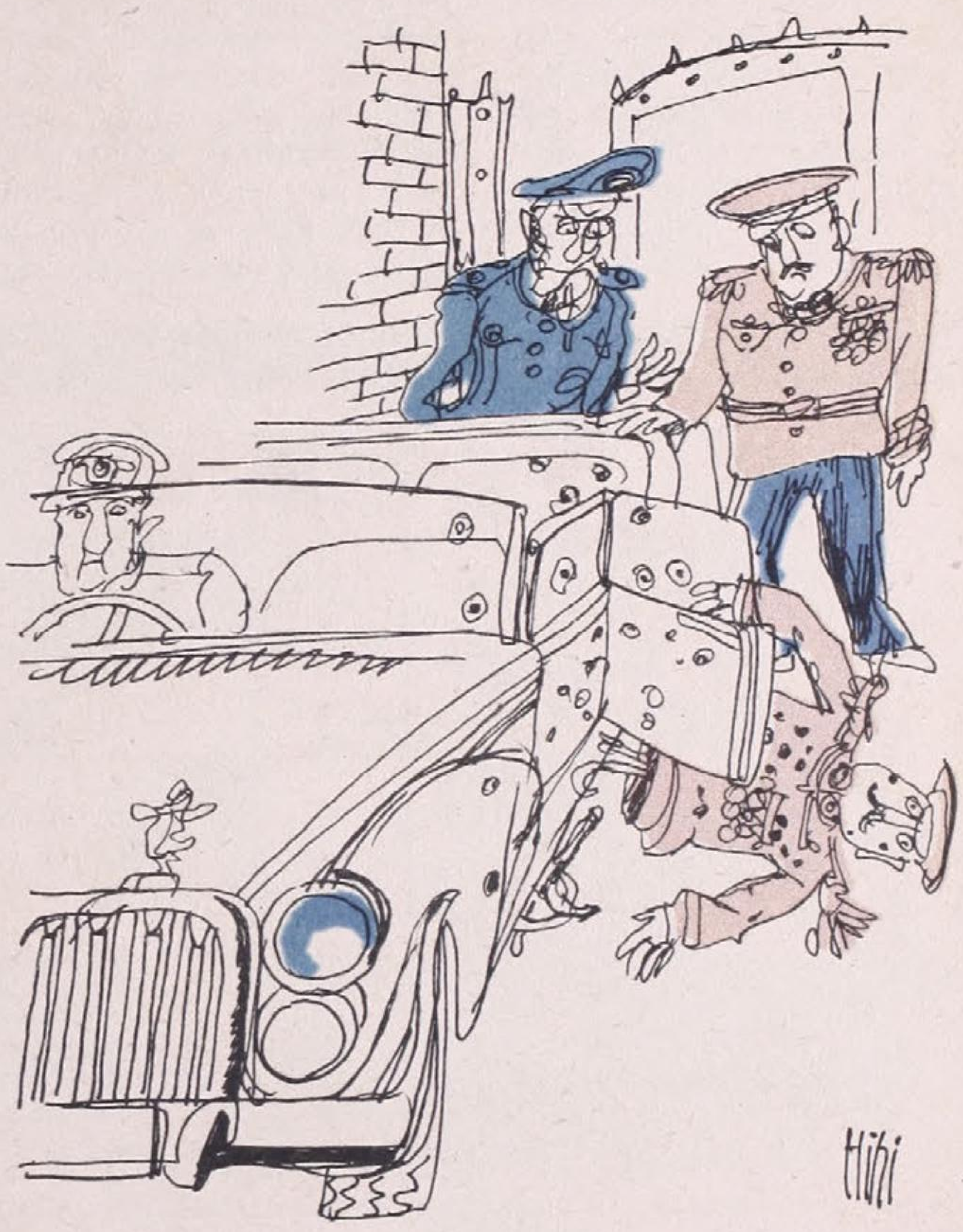
ÓVATOS

BALÁZS-PIRI, VÁRNAI, DALLOS, HEGEDŰS, FÜLÖP, SAJDIK

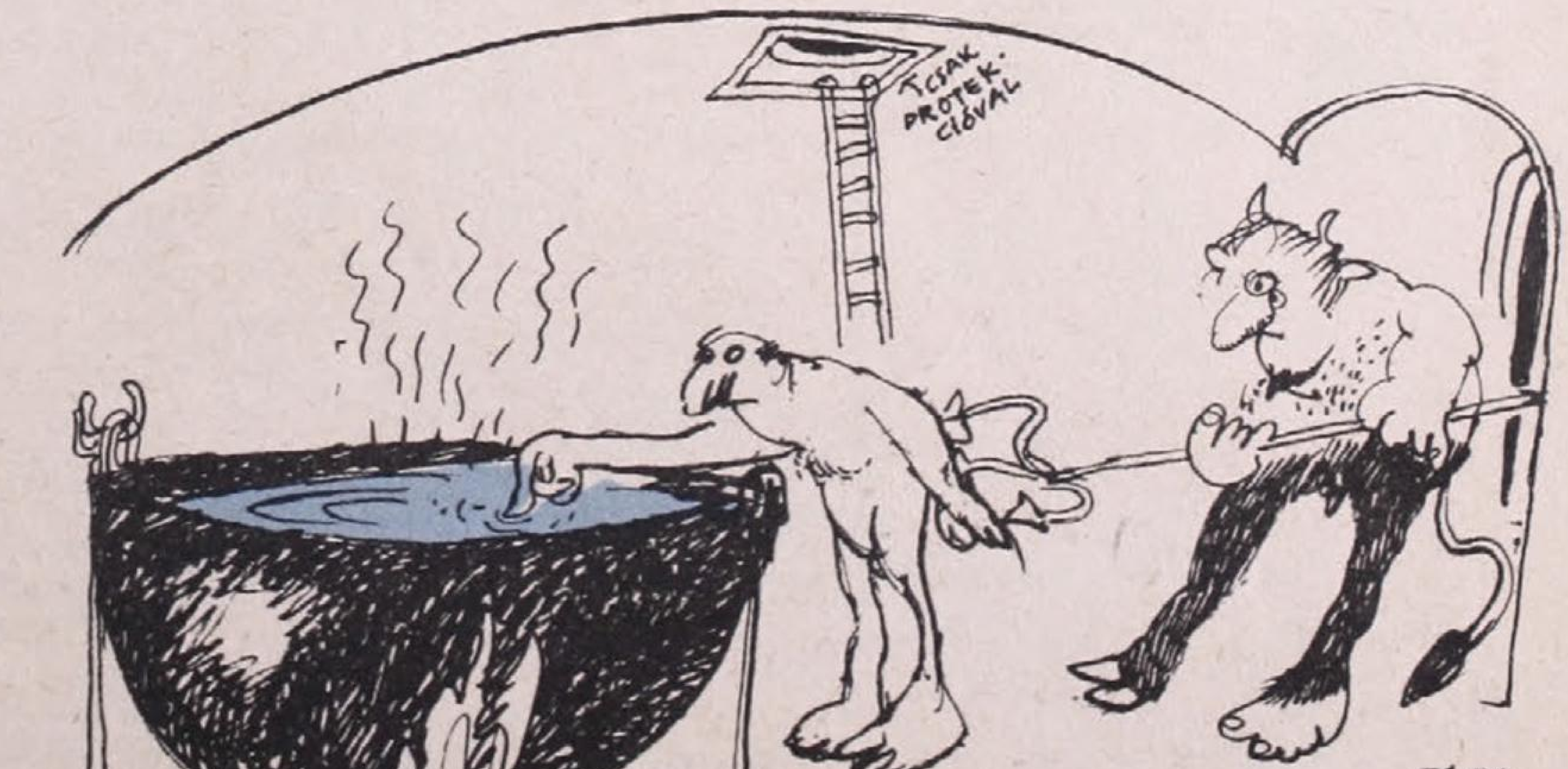

A tetszést nem lehet előírni

HORVÁTH ÁDÁM A SZÉCHENYIRŐL. (ÉS A KRITIKÁRUL.)

— *Könnyen sértődik?*

— Kifejezetten hiú vagyok, de a 27 televíziós év során megszoktam már, hogy változó a dolgok fogadtatása.

— *A Széchenyi napjai után Horváth Ádám napjai hogyan telnek?*

— Jól ... tulajdonképpen. Amíg megy a mű a képernyőn, addig szorong az ember. Ül tehetetlenül, tudja már mi a rossz, javításra semmi esélye. Én különben szigorúbb szemmel nézem a munkát bármelyik kritikusnál. Ezt a legutóbbit is láttam vagy négyszázszor.

— *Általában milyennek ítéli a kritikai fogadtatást?*

— Várakozásaimhoz képest jónak ... van pozitív hang ... egyébként soha nem válaszolok kritikára. Nincs is előítéletem a műfaj iránt. Azt nem mondom, hogy indulatokat néha nem táplálok, ám azokon hamar túllépek. Ha nekem szabadságom volt megcsinálni egy filmet bizonyos álláspontból, a bírálónak jogában áll megcsinálni a kritikát. Ez munkamegosztás. Nem hiszem, hogy bárki is rosszhiszeműen bírál. A tetszést pedig nem lehet előírni.

— *Ez így túl szépen hangzik ...*

— Pedig igaz ... Több kritikus ezúttal a szándékainkat vitatta. A mi célunk kimondottan az ismeretterjesztés, a népművelés, a figyelemfölkeltés volt. Néhányan viszont vitadrámát, egy új Széchenyi-elméletet vártak.

— *Lehet, hogy igazuk volt.*

— Nézze, nem a kritikusoknak, hanem a nagyközönségnek készült a sorozat. Az általános iskolában, ha jól tudom, két órát szánnak Széchenyire ... Mi tehát a nézőket vettük célba. A kritikus a maga színvonalán ítél. Érthető, nem teheti ezt a járatlanabb többség szemszögéből.

— *Járatlan? ...*

— Járatlanabb! A kritikusokhoz képest. Ez nem a néző lebecsülése! Belőle élek s neki dolgozom!

— *Honnan származnak a visszajelzések?*

— Telefonokból, levelekből — elmarasztaló még nem akadt közöttük. Fontos az utca emberének véleménye, a kollégáké és persze a kritikusoké is, de csak annyira, mint bárki másé.

— *Ebből azt hallom ki: mégis perben áll a kritikával.*

— Ezúttal rossz a fülhallása. Nézze, háromesztendős munka fekszik ebben a sorozatban. Állíthatom: fölkészültünk. Az elemző kritikát becsülöm, azt viszont nem, amelyik kategorikus — még ha dicsér is —, s azt sem, amely többes szám első személyű. Nem tudom például, hogy a „láttuk" kiket jelent. A szerkesztőséget? A családot? Mert, ha a néző nevében szól, akkor én azt mondom, hogy én is a néző nevében csináltam a filmet ... Mi televíziós alkotók mostanra nagyjából szakosodtunk. A kritika viszont feltűnő módon minden műfajhoz ért, ami csak megjelenik a képernyőn. Ez még inkább indokolná, hogy egyes szám első személyben beszéljen. Ám lehet, mindezt csak azért mondom, mert nem értek a kritikához.

— *Akadt bírálat, amely az egységes, eredeti, átfogó látásmódot hiányolta.*

— Visszakérdezek: vajon mi az az eredeti látásmód, amire gondolt?

— *Furcsa volt az ötödik adás után a „Vitassuk meg" című álvita a televízióban ...*

— Igen. Mielőtt a sorozat útjára indult, szándékosan egyetlen szót sem nyilatkoztam. Nem szeretem, ha a kritika a mű helyett az én szavaimmal kezdődik ... Ami engem illet, nem tartottam szerencsésnek az említett műsort, mint ahogy az sem etikus, ha a sorozat vetítése közben egy bírálat az egész munkát akarja értékelni.

— *Ha most újra kezdhetné a Széchenyi napjait, ugyanígy rendezné meg?*

— Tartok tőle, igen ...

Münz András

AZ OLVASÓ OLDALA

SZERETI ÖN...

... az izgalmakat? Nos, akkor forduljon be a Bútorker Vállalat Lenin körút 80. alatti mintaboltjába! Tavaly szeptember 3-án megrendeltem ott egy elemes szekrénysort. Pár hónap múlva távirat: mehetek befizetni. OTP-hitel nincs, két szekrény nem érkezett meg, majd értesítenek. Azóta négy alkalommal közölték, legyek türelemmel. Ötödszörre azt mondták van, mehetek befizetni. Ám bent megtudtam, hogy megint előjegyzésbe vesznek (újabb néhány hónap) vagy nem kapom meg az áhított tat.

Közben voltak unalmas napjaim is, így 1984-ben a Domusnál előjegyeztem egy Elba szekrénysort is. A 76 600 forintos szekrénysor abszolút hiányos és hibás volt. Szerencsére van telefonom, így felhívtam a BUBIV 10. számú, encsi gyáregységét. Először csak kioktattak, majd elnézést kértek és soronkívüli elintézést ígértek. Unalmamban később ismét meghívtam Encset: még csak egy hónapja várom a szobámban éktelenkedő bútor kicserélését. Nem tudtak semmit az ügyről, köszönés nélkül egyszerűen csak lecsapták a kagylót. Azóta unatkozom. Most melyik vállalatnál rendeljek magamnak egy kis izgalmat? Javaslataikat hat héten belül táviratban várom!

Nyitrai Lajos
Budapest II.,
Alvinci u 24.
1022

LISZTESMOLNÁROK

Székelyhidi Jánosné panasza („Nem fogynak, híznak!") nyomán tüzetes vizsgálat alá vettük Domotox Extra készítményünk minőségi jellemzőit és csótányirtó hatását. Az Országos Közegészségügyi Intézet is megvizsgálta a Székelyhidiné által vásárolt szer maradékát (köszönet érte), és megállapította, hogy a szer jó, a csótányokat kiirtotta. Ezután a panaszossal gratis mintából még egyszer megvizsgáltuk a csótányok pusztulását, és a következőket állapítottuk meg: pár napig egyáltalán nem volt csótány a lakásban, a mérgezett állatok elhullása sem ott történt, hanem érezve a veszélyt, elmenekültek. Később viszont újabb „lisztesmolnárok" jelentkeztek, bár kisebb számban, ám úgy tetszik, az utánpótlás biztosított.

Következtetésünk: bár a Nitrokémia Ipartelepek Domotox Extra készítménye minőségileg megfelelő, és alkalmas csótányirtásra, egy tízemeletes lakóházban — amelyben Székelyhidi Jánosné is él — végleges megoldást csak az összes lakás egyidejű kezelése jelenthet.

Kovács Antal
technológiai főosztályvezető
Baracskai József
termelési főosztályvezető
Nitrokémia Ipartelepek

APROPÓ

LIBABŐR

Kedves Asszonyom! Ön panaszkodik bizonyos paplanügye miatt, és azzal érvel, hogy nincs egy nyugodt éjszakája. Fázott egész télen, mivel kapacitáshiánnyal — ahogy azt a szolgáltató cég teszi — mégsem takarózhat. (Tán megbocsátja, amiért a patinás vállalat nevét tollam hegyére nem tűzöm, kollégáim hajdan ezt ugyanis túlontúl sokszor megtették.)

Szóval Ön a vattapaplanát még tavaly bevitte generáloztatás céljából. A felvevők a munkát 3 hónapra vállalták, s ebbe Ön belement, mi mást tehetett volna. Most, jócskán túl a vállalási határidőn, no meg számtalan telefonérdeklődésen, Asszonyom, türelmét, veszteni látszik, ami öreg hiba higgye el, nincs az a paplana a világnak, amely ennyi bosszúságot érne. Egyébiránt sietek megnyugtatni: a hosszú, kemény tél nem az említett, sokat magasztalt cég műve, s különben is már mögöttünk van, nyakunkon a tavasz, lesz még kánikula is, s akkor majd örülhet, hogy sokat szenvedett paplanját ily alaposan és előzékenyen elfektették.

(m. a.)

TÜCSÖK és BOGÁR

Sportöltöző és pálya Örkényben

Mert megverték a bírót

Beruházás megruházás útján!

(A Pest megyei Hírlapban találta P. Bútorkeszi Valéria, váci olvasónk)

Huston, jóval túl a nyolcvanadik X-en egyszerre a szakmát a tökélyig ismerő mesterember és az igényes alkotó, aki szakadatlanul az üzlet és a művészet egyez-

Ahhoz képest, hogy 790 éves is elmúlt — zseniális!

(A Pesti Műsorból ollózta Csesznák András, szentendrei olvasónk)

Szombati számunkban szó esett arról, hogy az 1987-ban olimpiai bajnokságot nyert magyar sportolók egyike sincs már a csúcson, többségüket

Tragikus, de magyarázható: 1987-ben nem lesz olimpia!

(A Magyar Nemzetben fedezte fel Ruff Béla)

aki csupán négy éve került a politikai pályára — az utóbbi három hétben *hatszáz órát fordított pártjának a kampányára*, több mint *ötvenezer kilométert leutazva keresztül-kasul bejárta az*

Minthogy három hétben összesen csak 504 óra van, ez nem is akármilyen teljesítmény.

(A Hétfői Hírek legutolsó számában lelte Fekete József, szegedi olvasónk)

TOJÁSOS SERTÉSHÚS-METÉLT

Hozzávalók 4 személy részére: *60 deka marhahús (rostélyos, vagy felsál), 2 darab*

Tessék, már az állatvilágban is bevezették az új matematikát: sertés+tojás=marha.

(A Népszavából ollózta Veres Józsefné)

Uramatyám, lehetséges, hogy a női viszont zökkenőkkel?

(A Váci utcában fotózta Kapuvári Lipót)

HEJ, MEGÁLLÓHELY!

A Ludas Matyi 9. számában megjelent „Vér-fagyasztó" című közleményünkben az olvasójuk által kifogásolt megállóhelytáblákat nem valamiféle sajátos BKV-helyesírás szerint készítettük el. Az utca- és egyéb közterületnevek írásában híven követtük az 1984/85-ös kiadású Budapest Atlaszt, bízva abban, hogy a térkép szerkesztői a földrajzi nevek írásának avatott ismerői. Helyesírási szempontból hiteles más utcanévjegyzék ugyanis nem áll rendelkezésünkre. A fenti írásban említett nevekre vonatkozó helyesírási szabályokat átnézve kiderül, hogy a kartográfusok csakugyan betű szerint ragaszkodtak ezekhez.

Sajnos, amig a gyakorlat és a helyesírási szabályok nincsenek összhangban, addig a vállalatunk által kihelyezett táblák is támadhatók maradnak — egyik vagy másik oldalról. Mindenesetre a jövőben még jobban megfontoljuk a megállóhelyek nevének írását, és — mivel a jelek szerint a Budapest Atlasz sem hibátlan, a BKV dolgozói pedig nem hivatottak annak eldöntésére, hogy a kérdéses utcanév valódi földrajzi névből származik-e — az összetett utcanevek írását illetően a Nyelvtudományi Intézet közönségszolgálatának a véleményét fogjuk kérni.

Köszönjük, hogy felhívták a figyelmünket erre a kérdésre.

Bíró Ágnes
a Nyelvtudományi Intézet tudományos kutatója
Pásztor Lajosné
BKV Forgalmi Igazgatóság Közönségszolgálat

ITT A VÉGE...

A múlt év nyarán Kispest—Wekerle-telepen, a Zoltán utcában a földbe helyezett elektromos kábeleket kicserélték. A használaton kívülieket a földből kihúzták. De nem mindet... A 32. szám előtt az árokban egy kábelvég (folytatása ismeretlen hosszban a talajban) fekszik, hogy mint hasznosítható anyag, azóta is a népgazdaságot szolgálja.

Miskolczi József
Budapest XIX., Zoltán u. 32.
1192

EZ ÉDES

című rejtvényünk megfejtése:

— Elég lesz hatra. Attól tartok, hogy tizenkettőt nem tudnék megenni.

200—200 forintot nyert:

Dócs Istvánné, Budapest, Bajcsy-Zs. u. 23 b., 1041
Ivanics Károly, Tápiószele, Hunyadi út 15., 2766
Özv. Moskovics Ferencné, Várpalota, Rákóczi út 36., 8100

A nyereményeket postán küldjük el.

BIZONYÍTVÁNY

A fiúk a pályaválasztásról beszélgetnek az iskolában. Az egyik nebuló kijelenti, hogy ő űrhajós lesz. A többiek csodálkozva kérdezik tőle: – Hogyhogy?

A fiú válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt a mondatot kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb április 15-ig, a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

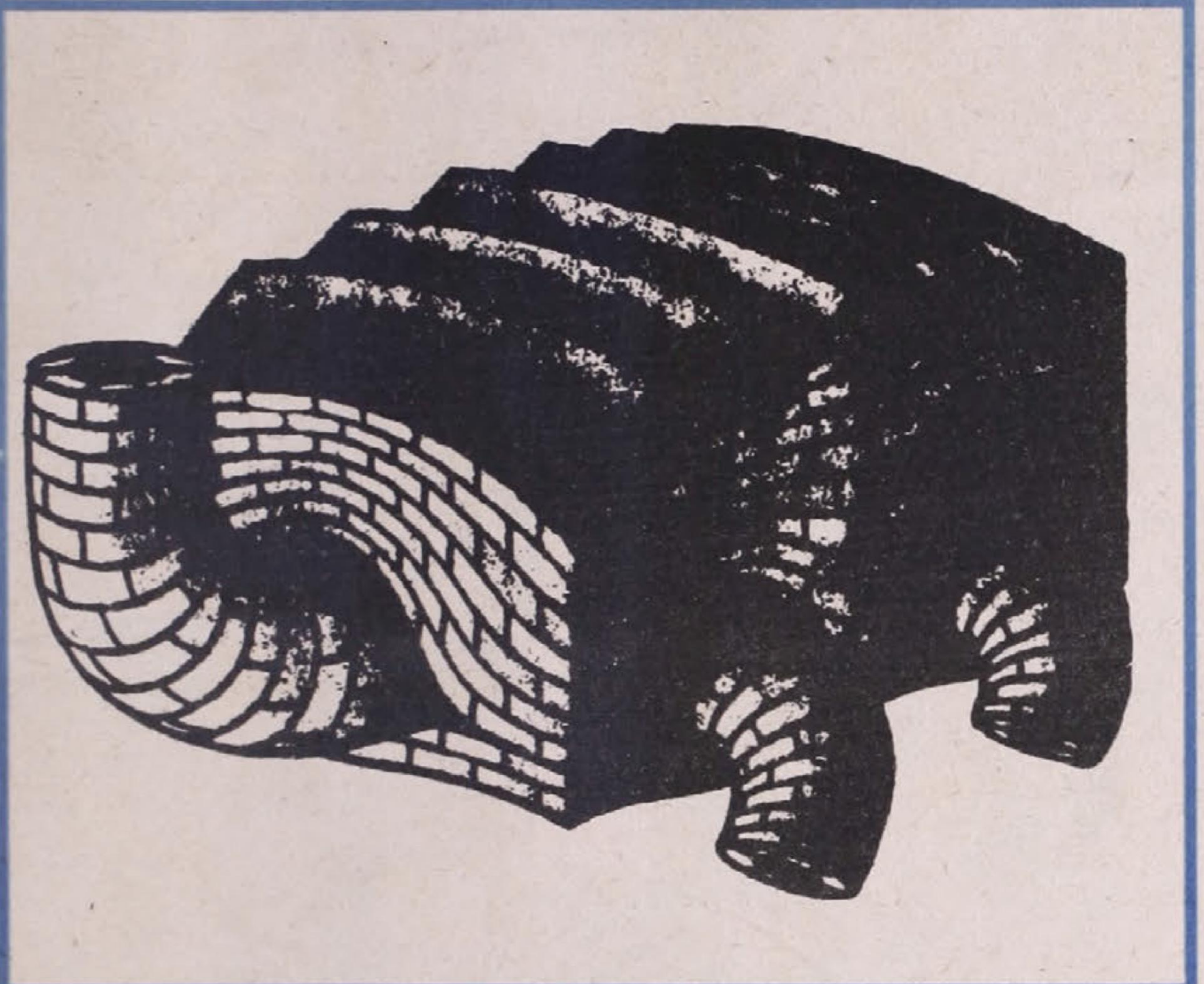
A FIÚ SZAVAI; 1. RÉSZ · AMPER · MECHANIZMUS · SARKIGAZSÁG · VÁGYAKOZIK · HITEGET · SZERTE ÖMLIK · AZONOS BETŰK · NEMRÉGIBEN · FÉRFINÉV · HELYRE TESZ · NÉVELŐ · TÉVÉRIPORTER · ... ES-SALAAM · ZUBOGÓ VÍZZEL LEÖNTŐ · A · JÉGVERÉS KÖVETKEZMÉNYE · FRANCIA FOLYÓ · ABBA AZ IRÁNYBA · MŰV.TÖRTÉNÉSZ · KÉSZPÉNZ · ZACSKÓ · ANGOL HAJÓSCSALÁD! · ÓGÖRÖG HANGSOR · A HÁZ VÉGE! · MŰLESIKLÁS · GYŐRI KLUB · OLAJCÉG · VONATKOZÓ NÉVMÁS · KOROG A GYOMRA · ŐRÖLT BÚZA · AZONOS BETŰK · AMELY SZEMÉLYEK · KACAT · KIRGIZ VÁROS · A FIÚ SZAVAI; 2. RÉSZ · HEKTO · KUTYA · SÜTVE FINOM FALAT · ULTIBEMONDÁS · LÁM · ...PÁZ · SZÁRÍTOTT FŰ · LOTTÓ JELZŐJE · A FIÚ SZAVAI; 3. RÉSZ · MAGAD · ZÉRÓ · GALÁD · NYOM · NŐI NÉV · SULFUR · FELSŐTAGOZATOS · GÖNGYÖLEG · SÍLÉC MÁRKÁJA · NAGYOT KIÁLT · ÁLHAL · KÓRHÁZI OSZTÁLY · 51 · MŰVÉSZETI IRÁNYZAT · SZÍNTÉN · CSEHSZLOVÁK VÁROS · HELYRAG · ELCSEN · CSOMÓT BOGOZ · JORDÁN KIKÖTŐ · NÉMET TÖRTÉNETÍRÓ · PRÍMA · JÓD · ARRAFELE! · DIAGONÁLIS · SPANYOL FOLYÓ · BARÁTI ÁLLAM · SZOVJET RENDEZŐ · FINOM FALAT · KITERJEDT · KIS ELEMÉR · SZOVJET AUTÓ M. · PARTSZAKASZ! · E NAPI · SPANYOL AUTÓJEL · ANNÁL LEJEBB · SZOVJET VÍVÓNŐ, OLIMPIAI BAJNOK · LÁRVA · SZUDÁNI NÉGER NÉP · FIATAL SERTÉS · KÁLIUM, ITTRIUM · SZŐLŐ · NOMEN NESCIO · KÉT NÉVELŐ · MÓR NAGYOBB RÉSZE! · HARCBAN ÁLL! · JÓD · FRANK URALKODÓHÁZ · EGYENI! · IDE-ODA INGATÓ · ZENEI HANG · N · TAGADÓSZÓ · RAJTA ...; Ő KÖVETKEZIK

IMPORT HUMOR

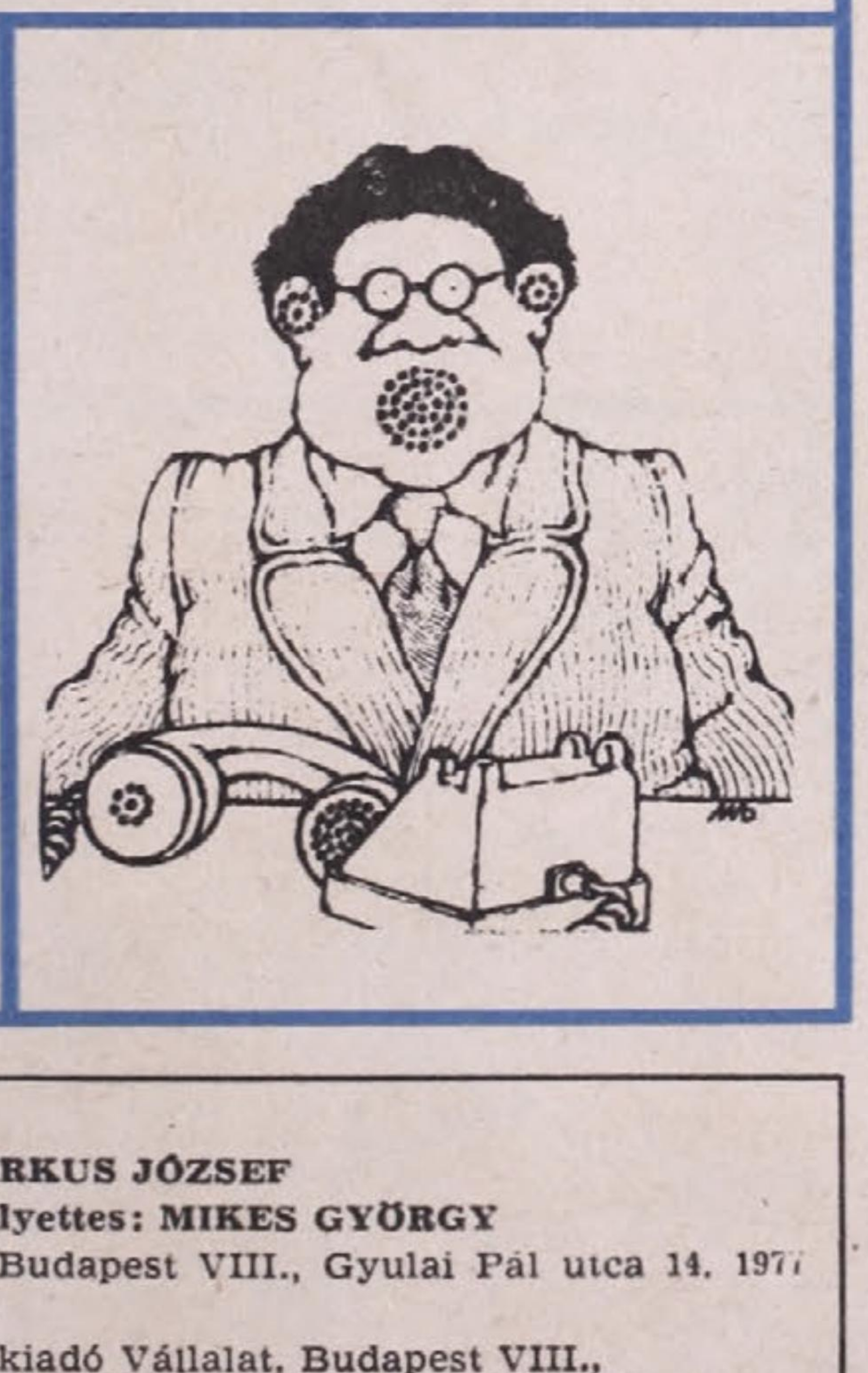
Ljubomir Milojevics-Ljubac rajzai a belgrádi Jezsből

TRIBÜN

A bajnokjelölt kikapott. Az edző lila fejjel átkozza őket lélektelen, tunya játékuk miatt. Jön az elnök.

— Remélem nincs sérült a csapatban?

— Már hogy volna? — fortyan fel az edző. — Ilyen játékkal nem lehet megsérülni. Legfeljebb felfázni!

Az új szerzemény hallatlanul halványan mutatkozott be csapatában. A szurkolók csüggedten nézték. Aztán felcsillant az egyikük:

— Egy jó tulajdonsága azért van.

— Micsoda?

— Hogy a többi falábú valósággal világklasszisnak tűnik mellette.

A bajnoki mérkőzés félideje. A szünet utolsó percei. Az edző kétségbeesetten szidja a kiscsapatot az öltözőben.

— Mondtam, hogy ne üljetek le. Hát tessék, most aztán nem tudtok felállni.

A nagycsapatnak nem megy a játék. A menedzser sápadtan ül a kispadon. Egyszer csak odaszól a gyúrónak.

— Ideges vagyok, kérem. Lesz szíves rágni a körmömet.

Azt mondta a városka újonnan megválasztott polgármestere:

— Egy a lényeg: hogy az NB I-es csapatunknak nagyon rosszul menjen a játék.

— Hogyhogy? — hökkentek meg a munkatársai. — Miért?

— Mert akkor őket szidják és nem bennünket.

(p. p.)

MAGÁN-VÁLLALKOZÁS

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Tegnap közvetítést adott az egyik műtétemről a televízió! — mondja egy sebész a kollégájának.

— No és volt valami visszhang? — kérdi az.

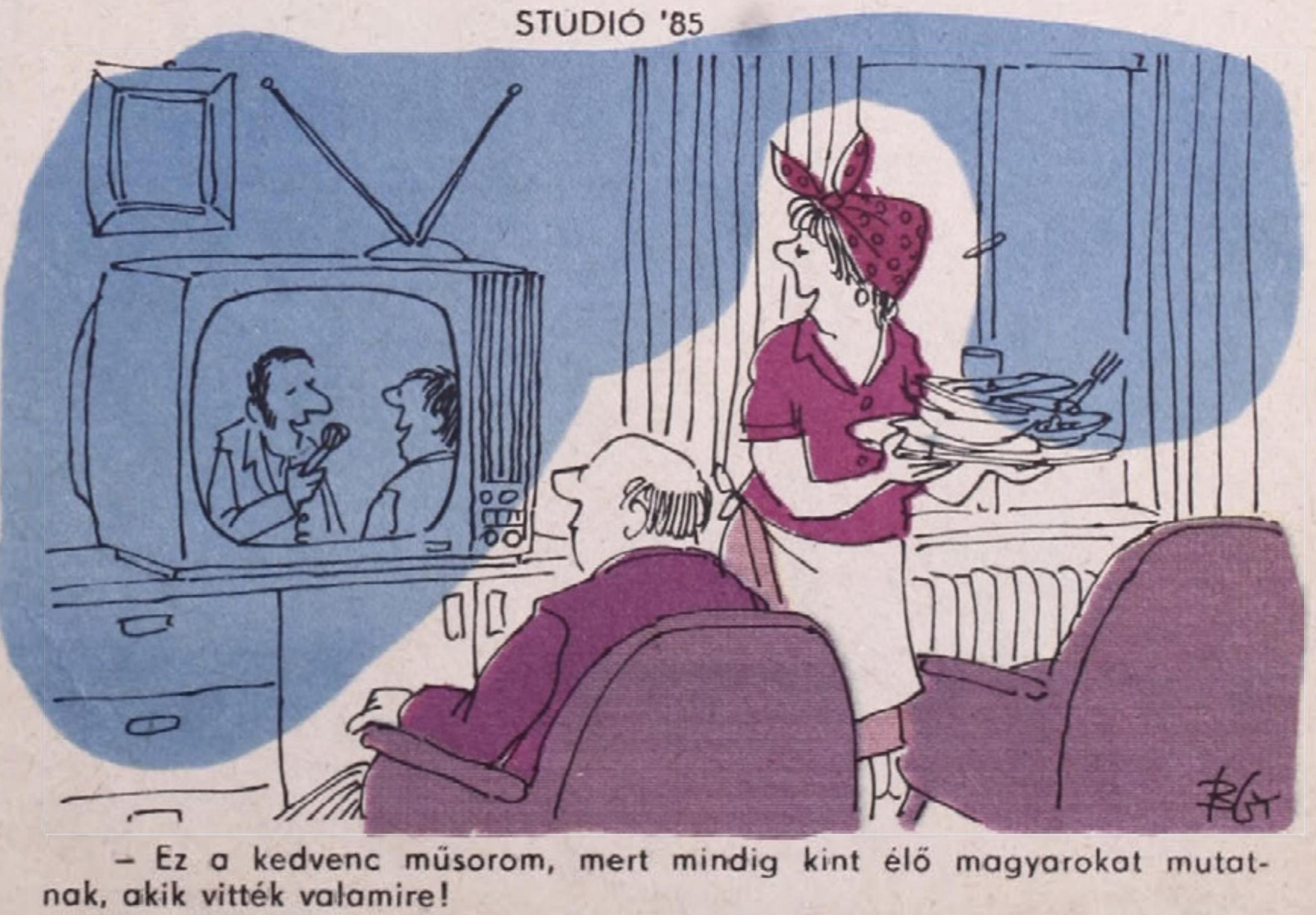
— De még mekkora! — hangzik a felelet. — Több mint ezren betelefonáltak adás közben, hogy ne csak a sebészeket mutassa a kamera, hanem a balra álló szőke műtősnőt is.

*

— Mondja fiam, miért fecseg annyit? — kérdezi a tanár a vizsgán. — Hetet-havat összehord.

— Arra gondoltam, hogy egy olyan okos ember, mint ön, professzor úr, ki tudja válogatni a feleletem lényegét.

STÚDIÓ '85

– Ez a kedvenc műsorom, mert mindig kint élő magyarokat mutatnak, akik vitték valamire!

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
85.2308/20-15
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—8611

A MAGYAR KERESKEDELEM TITKA

– És ne légy szívbajos, mert, ha valami olcsó, rögtön gyanús a vevőnek!

ELŐRETEKINTŐ

– Milyen napra is esik az 50. évforduló?

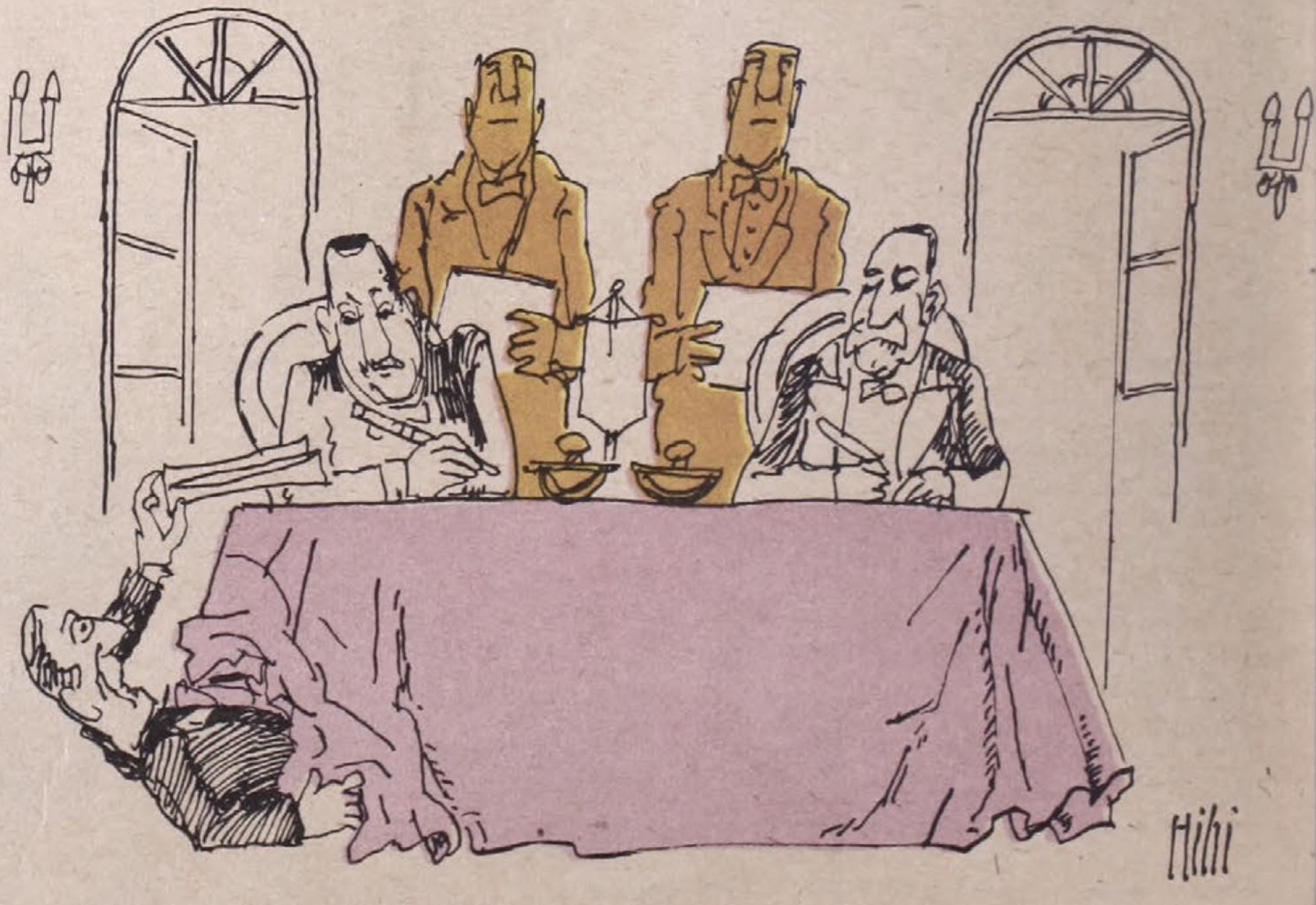
SZIGORÚ FŐBÉRLŐ

– Gyorsan csinálj úgy, Ildi, mintha poszter lennél!

TÖKÉLETES ÁLCÁZÁS

– Uraim! Csatoljunk még egy titkos záradékot is . . .